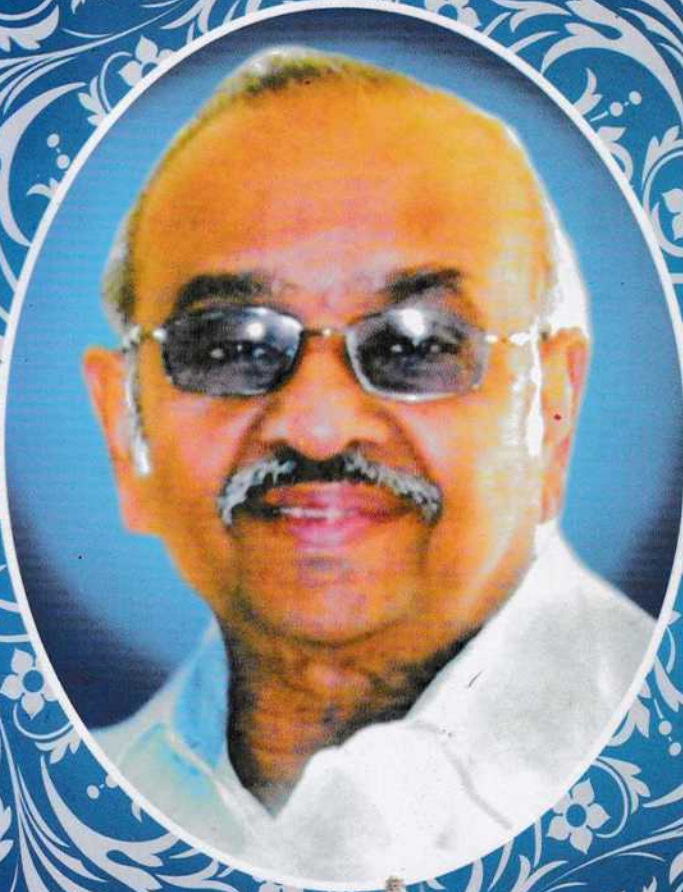

என்றும்...

மோதி.எஸ்.ராஜகோபால்

**Immortal
Mothi. S. Rajagopal**

சேவா ரத்னா விருது

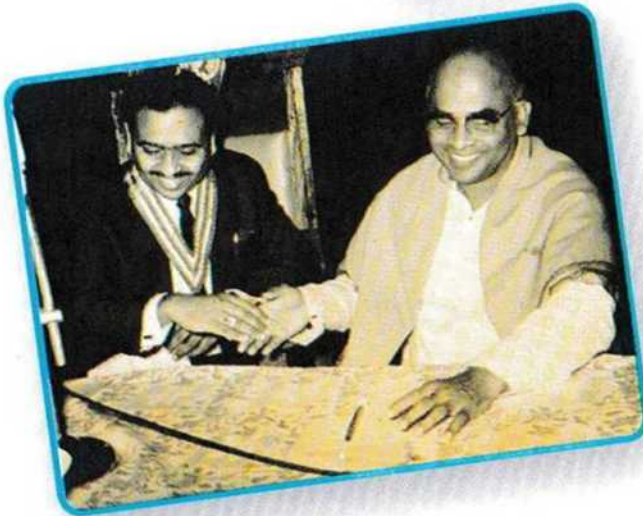
தவத்திரு குன்றக்குடி
பொன்னம்ப அடிகளார்
திரு. இறையன்பு ஜ.ஏ.எஸ்.,
திரு. பேராசிரியர் சுந்தர் ஆகியோருடன்

தவத்திரு ஊரன் அடிகள்
தவத்திரு குன்றக்குடி
பொன்னம்பல அடிகளார்
ஆகியோருடன்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண
வித்யாலயா
ஆண்டு விழாவில்

அருட்செல்வர்
பொள்ளாச்சி
நா.மகாலிங்கம்
அவர்களுடன்

**Experiment in
International
Living** அமைப்பின்
உறுப்பினராக 1968ல்
அமெரிக்க பயணம்

**ரோட்டரி சங்கத்தின்
தலைவராக**

**ரோட்டரி சங்க
விழா**

தலைநகர் டில்லியில்
ஜே.கே விருது
பெற்ற நிகழ்வில்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண
மடத்தின் துறவி
மஹராஜ் சுவாமி
கமலாத்மான்ந்தா
அவர்களுடன்

திருச்சி மாநகரத்
தில் யுனைடெட் கெமிக்
கல் டைமண்ட் வொர்க்ஸ்
என்ற பெயரில் தொழில்
புரிந்து வந்த திருமிகு
மோதி ஆர் ஸ்ரீராமலு
செட்டியார், மற்றும்
அலமேலு மங்கம்மாள்
இணையருக்கு ஜன்
மாதம் 11ந் தேதி 1939-ல்
மகனாய்ப் பிறந்தார்.

உடன் பிறந்தவர் ஒரு பெண். பெயர் திருமதி அம்புஜம்.

திருச்சி ஜங்ஷன் அருகில் அமைந்துள்ள கல்லுக்குழி ஆஞ்சநேயர் கோயிலுக்குப்
பல வகையிலும் திருப்பணி செய்தவர் திரு. மோதி ராஜகோபால் அவர்களின் தந்தையார்.
அக்காலத்திலேயே வறியவர்களின் துயர் துடைத்தும் ஆன்மீகத்திற்கும் தொண்டாற்றிய
குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவரது படிப்புத் தொடக்கத்திற்கே இவரது தந்தையார் திரு. மோதி
ராஜகோபால் புகைப்படும் போட்டு அழைப்பிதழ் வைத்து அனைவரையும் அழைத்தார்
என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது மலைப்பாக இருக்கிறது. தன்னுடைய
பதினைந்தாவது வயதில் ஒரு கார் விபத்தில் தந்தையை இழந்தவர். படிப்புத் தடைப்பட்டது.
இருந்தால் என்ன? அன்று முதல் மனிதர்களைப் படிக்கத் தொடங்கினார். விளைவு
அனைவரையும் பழக்கத்தால் ஈர்த்தார். எல்லா நூல்களையும் கற்றார். இயல்பாகவே
நெலுங்கு பேசுகின்ற குடும்பம். தமிழ்நாட்டில் வாசம். ஆங்கிலத்தில் ஏற்பட்ட விருப்பத்தால்
அதனையும் தனியே கற்றார். கல்லூரி சென்று படிக்கவில்லையே தவிர அவரே ஒரு
பன்மொழி அறிந்த பல்கலைக்கழகமாக மாறினார். வரலாறு, பொருளாதாரம், இலக்கியம்
என்று புத்தகங்களைத் தேடித் தேடிப் படித்தார். எப்பொருள் குறித்தும் யாரிடமும் தடுமாறாது
பிறர் மனம் புண்படாதவாறு பேசுகின்ற திறன் பெற்றார். திருச்சியில் தனியார்
குடும்பங்களில் உள்ள நூலகங்களில் திரு மோதி ராஜகோபால் அவர்களின் வீட்டு
நூலகம்தான் பெரியதாகியிருக்கும்.

1954-ல் யுனைடெட் கெமிக்கல் டைமண்ட் வொர்க்ஸில் பொறுப்பினை ஏற்றுக்
கொண்டார். 30.08.1957-ல் மதுரை திரு. ராமகிருஷ்ணன் செட்டியார் அருமை மகளார்
ராதாபாய் அவர்களை மணந்து கொண்டார். பெண்மக்கள் மூவர்; ஒரே மகன். மக்கட
செல்வங்கள் உயர்ந்த கல்வி பெறுதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து
அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்த நல்ல தந்தை. இன்று அவர்கள் அனைவரும்
குடும்பத்துடன் நல்ல நிலையில் உள்ளனர்.

திருச்சி ஜேசீஸ் இயக்கத்தின் தொடக்கக் கால உறுப்பினர். பின்னர் திருச்சி ஜூனியர்
சேம்பரின் தலைவராகவும் பதவி வகித்தவர்.

நாற்பதாண்டு கால ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர். திருச்சிராப்பள்ளி ரோட்டரி
சங்கத்தின் தலைவராகப் பதவி வகித்தவர். ரத்த தானம் செய்ய வலியுறுத்தியவர். தானே

பலமுறை ரத்த தானம் செய்தவர். கண் தானத்தைக் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்காகப் பல்வேறு முகாம்களை நடத்தியவர். ஆஸ்துமா நோய் தீர்விற்காக ஏறத்தாழ 30 முகாம்களுக்கு மேல் திருச்சி, தூத்துக்குடி முதலான பகுதிகளில் நடத்தியவர். திருச்சி, ரோட்டரி சங்கம் மூலம் பால் ஹாரிஸ் பெலோஷிப் பெற்றவர். ஆண்டுதோறும் திருச்சி ரோட்டரி சங்கத்தின் சார்பாக நடைபெற்று வரும் புத்தகத் திருவிழாவிற்கு அடித்தளம் இட்டவர் திரு மோதி அவர்கள்.

“Experiment in International Living” என்ற அமைப்பின் உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு 1968 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கா முழுவதும் பயணம் செய்து வந்தவர்.

1980 ஆம் ஆண்டில் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி அவர்களின் திருச்சி விஜயத்தின்போது பல்வேறு கூட்டங்களில் சுவாமிகள் கலந்து கொண்டு அருளுரை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தவர்.

உருமு தனலட்சுமி வித்யாலயா தொடக்க மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் காப்பாளர்.

உருமு சேஷாசலம் செட்டியார் அறக்கட்டளையின் உறுப்பினர்.

உருமு சேஷாசலம் செட்டியார் அனாதை இல்லத்தின் காப்பாளர்.

உருமு தனலட்சுமி கல்லூரியின் செயலர்.

உருமு தனலட்சுமி கல்லூரி வளாகத்தில் அமைந்துள்ள கொடும்பட்டி லட்சுமணதாஸ் மருத்துவமனையின் அமைப்பாளர்.

மாற்றுத் திறன் உடைய குழந்தைகளுக்கான ‘ஜனனம்’ என்ற பெயரிலமைந்துள்ள மறுவாழ்வு மையத்தின் அமைப்பாளர்.

இவரது சேவையைப் பாராட்டி, காஞ்சி மாமுனிவரின் நூற்றாண்டு விழா கமிட்டி இவருக்கு சேவா ரத்னா என்ற விருதினை வழங்கி கௌரவித்தது.

தமிழ் இலக்கிய படைப்பாளிகளோடு நெருங்கிப் பழகியவர். திரு. வன்மிகநாதன் பிள்ளை, எழுத்தாளர் அநுத்தம்மா, பேராசிரியர் இரா.இராதாகிருஷ்ணன், திருலோக சீதாராம், ஜெ.கே. என்று அழைக்கப்படுகின்ற திரு. ஜெயகாந்தன், திரு நாஞ்சில் நாடன், திரு மாத்தளை சோமு, திரு இறையன்பு ஜி.ஏ.எஸ்., திரு. நடராஜன், திரு பாரதி மணி, திரு சீனி விசுவநாதன், திரு குப்புசாமி, திரு சிவக்குமார், திரு சிற்பி பாஸுப்பிரமணியம், திரு மரபின் மைந்தன் முத்தையா, திரு கந்தசாமி எனப் பட்டியல் நீளும் திரு. ஜே.கே அவர்களின் நூல்கலை வெளியிடுவதற்காகவே மோதி பிரசுரம் என்ற பதிப்பகத்தைத் தொடங்கியவர். திரு மோதி எஸ்.ராஜகோபால் குறித்தான பலரின் எண்ணங்களை இப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்துள்ளோம். இப்புத்தகம் மோதி அவர்கள் குறித்தான பதிவுகளின் வாமன வடிவம்! விசுவரூபம் பின்னால் தக்கவர்களால் வெளியாகும்!

நிலையில்லாத மனித வாழ்க்கையில் நிலைபெற்று நிற்க விரும்புகிறவர்கள் பொய்யுடம்பை மறைத்துக் கொண்டு புகழுடம்போடு என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பர். திரு மோதி அவர்கள் அத்தகையவர். நூலைப் படியுங்கள்; உண்மையினை உணர்வீர்கள்.

“இன்பமே எந்நாளும் நுன்பயில்கை”

இரா.மாது, ஆசிரியர், உருமு தனலட்சுமி வித்யாலயா, திருச்சி-2.

THE CENTENARIAN TRUST (Regd.) Chennai

THE SEVA RATNA AWARD

**Awarded to shri MOTHY S. RAJAGOPAL
CITATION**

Born in 1939, Shri Mothy S. Rajagopal belonging to a family of business community, had his early formal education at Trichy. Though the responsibility of managing the family business fell on his tender shoulder, due to the untimely demise of his father, Mothy Rajagopal's desire for learning continues even today.

As Secretary and Correspondent of Urumu Dhanalakshmi College, a charitable institution affiliated to Bharahidasan University, he has started several new courses in Microbiology and Computer Science. Under his able guidance, the institution has developed in all areas, within a short period.

His service to the society is extended through the Trichy Jaycees of which he was a Charter Member, Rotary Club and Mason Lodge Trinity.

During his tenure as President of Rotary Club of Trichy, he established the Eye Bank and also conducted "Asthma Cure Camps." It is no wonder that the club has honoured him by making him a "Paul Harris Fellow".

He is also instrumental in organizing the Annual Book Fair at Trichy for the past 16 years.

A voluntary blood donor, Sri Mothy Rajagopal has donated blood several times. He has also visited US as Goodwill Ambassador in 1968.

The Centenarian Trust is pleased to confer the SEVA RATNA title on this educationist-cum-social activist, par excellence.

Chennai
04.02.2003

Dr. K. VENKATASUBRAMANIAN
Hon. Executive President, The Centenarian Trust
& Member, Union Planning Commission, GOI.

सत्यमेव जयते

राष्ट्रपति

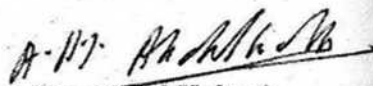
भारत गणतंत्र

PRESIDENT
REPUBLIC OF INDIA

MESSAGE

I am happy to learn that the Centenarian Trust is conferring the Paramacharya Award on eminent personalities for their outstanding contributions in the service of the nation, on February 4, 2003 at Chennai.

I send my greetings and felicitations to the awardees for receiving this prestigious award and wish the ceremony all success.

(A.P.J. Abdul Kalam)

New Delhi
January 24, 2003

MOTHI S. RAJAGOPAL

Favourite Sayings:

- Count your Blessings
- The virtuous hath no fear of Death
- விட்டுக்கொடுத்தவன் கெட்டதில்லை
- You give but Little when you give of your possessions. It is when you give of yourself that you truly give.
- பிடல்வ தெகட்டனி பண்டுலு
- Philanthropy is unconditional love to all around.
- God has a plan. You may not understand His plan. But atleast know that He has a plan.
- எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கும்.

‘அவர் ஒரு காவியம்’

நாவுக்கரசர் டாக்டர் சோ.சத்தியசீலன்

“ஒவ்வொரு மனிதரும் ஒரு காவியம். உனக்கு மட்டும் அவரைப் படிக்கத் தெரிந்தால்!” என்று ஓர் அறிஞர் கூறியுள்ளார்.

“Every man is a volume, Only thing you should know how to read him!” என்பது அந்தப் பொன்மொழி!

அமரர் மோதி ராசகோபாலும் ஒரு காவியம்தான். காவியமாகவே வாழ்ந்து, இன்னும் நம் நெஞ்சத்தில் ஒரு ஒப்பற்ற காவியமாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கம்பருடைய காவியமாகிய இராமாயணத்தில் ஆறு காண்டங்கள் உண்டு. அதைப்போலவே திரு. மோதி இராசகோபால் என்னும் அமர காவியத்திலும் ஆறு அத்தியாயங்கள் உண்டு. ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நமக்கு அவை புலனாகும்.

கம்பருடைய இராமாயணத்தில் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்த காண்டம் ஆகிய ஆறு காண்டங்கள் அமைந்துள்ளன.

அமரர் மோதி ராசகோபால் என்னும் காவியத்தில் முதற் காண்டம் “அறிவிலே தெளிவு”. மாபெரும் சிந்தனையாளர் ஜெயகாந்தன், அருட்சிந்தனையாளர் திரு. வன்மீகநாதன் போன்ற அறிவிற சிறந்த பெருமக்களுடனும், அருமையான சிந்தனைக் களஞ்சியங்களாகிய நூல்களுடனும் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் நட்புமே அதற்குச் சான்றாகும்.

அமரர் மோதி ராசகோபால் என்னும் காவியத்தின் இரண்டாவது காண்டம் “நெஞ்சினிலே துணிவு” என்பதாகும். உருமு தனடைசுமி கல்லூரிக்குச் சொந்தமான நிலத்தைக் காப்பாற்றி, ஆக்கிரமிப்புக்களை விலக்கி அரண்மனை மதிற் சுவரைப் போன்ற சுற்றுச் சுவரை அமைத்துள்ள செயல்களில் அவருடைய நெஞ்சத்துணியைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

அமரர் மோதி ராசகோபால் என்னும் காவியத்தின் மூன்றாவது காண்டம் செயலில் கனிவு என்பதுதான். எப்பொழுதும் சிரித்த இனிய முகம், யாருடைய உள்ளத்தையும் புண்படுத்தாத இனிய சொற்கள், எல்லா மக்களுக்கும் நலம் செய்யும் இனிய பண்பு இவற்றைத் தன் இயல்பாகக் கொண்டவர்தான் அவர். கல்லூரி நிலத்திலிருந்து ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றிய போதுகூட அந்த மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்கிய கனிந்த உள்ளம் அவருக்குச் சொந்தம்.

அமரர் மோதி இராசகோபால் என்னும் காவியத்தின் நான்காவது காண்டம் அவருடைய ஓயாத உழைப்புதான். அந்த உழைப்பின் சின்னமாகத்தான் உருமு தனலட்சுமி கல்லூரியின் பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சி காட்சியளிக்கிறது.

அமரர் மோதி இராசகோபால் என்னும் காவியத்தின் ஐந்தாவது காண்டம் அவருடைய அசையாத தன்னம்பிக்கைதான். அவரோடு இணைந்து பணியாற்றும்போது அவருடைய தன்னம்பிக்கை நம்மையும் தொற்றிக்கொண்டது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை!

அமரர் மோதி இராசகோபால் என்னும் காவியத்தின் ஆறாவது காண்டம்தான் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்த மங்காத மனித நேயம். ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி வழங்கி ஆயிரமாயிரம் குடும்பங்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்னும் மங்காத மனித நேயம் அந்த மாமனிதரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. அதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

ஏச்சுக்களும், எகத்தாளப் பேச்சுக்களும் அவருடைய இதயத்தைக் காயப்படுத்தும் போதெல்லாம் என்னுடைய இல்லத்திற்கு வந்துவிடுவார். இரண்டு மூன்று மணி நேரங்களுக்கு மேல் இலக்கிய சிந்தனைகளில் மூழ்கிவிடுவோம். வீட்டு நூலகத்தைத் தன் கருவுலமாகவே எண்ணி மகிழும் அவருடைய இதயத்தைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை எண்ணற்ற முறை பெற்றிருக்கின்றேன். அப்போதெல்லாம் ஆகா! இவரே ஒரு காவியமல்லா என்னும் எண்ணம் என்னை ஆட்கொண்டுவிடும்!

அன்புச் செல்வன் சிரஞ்சீவி சீனிவாசனுக்கு,

அம்மையப்பர் அருளால் நலமே விளைக. தந்தையரைப் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கிய 'வார்த்தை' இதழ் கிடைத்தது. உங்கள் தந்தையாருக்கு இணையானவர் உங்கள் தந்தையாரே. அவர் கடந்துவந்த வழியில் அலகிட்டு, ஆர்வ நடைபயின்று நீங்கள் வெற்றிபெற எம்மிறையைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அன்பன்,

"Sekkizhar Adi-p-podi"

Dr. T.N. RAMACHANDRAN, D.Litt., (Jaffna)

வேத மனிதர்கள்

[முனைவர். அ.அறிவொளி]

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு குணம் இருக்கிறது. தண்ணீருக்குக் குளிர்ச்சியைப்போல நெருப்புக்கு வெப்பத்தைப் போல மனிதர்களுக்கும் மாறாத குணங்கள் உண்டு.

அவை அவர்களுக்கு எப்படி வந்தன படிப்பால் வரலாம், பார்ப்பதால் வரலாம், பழகுவதால் வரலாம், சிந்திப்பதால் வரலாம் என்று நாம் நினைக்கிறோம்.

உண்மைதான் இப்படியும் குணங்கள் வருவதுண்டு. ஒரே புத்தகத்தைப் பலர் படிக்கிறார்கள் பலரும் அப்படி ஆவதில்லை.

அரிச்சந்திரன் நாடகத்தை கோடிக்கணக்கானவர்கள் பல்லாண்டு காலமாகப் பார்க்கிறார்கள் - அவர்கள் எல்லாரும் சத்தியவான்கள் ஆகிவிடவில்லை - மகாத்மாகாந்தி மட்டுமே அப்படி ஆனார் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது அரிச்சந்திரன் நாடகத்தைப் பார்க்காமல் இருந்திருந்தாலும் மகாத்மா சத்தியவானாக ஒரு காலத்தில் ஆகித்தான் இருப்பார். நாடகத்தை பார்த்ததால் விரைவாக அப்படி நடக்க அவர் தூண்டப்பட்டார்.

ஆகவே பிறக்கும் போதே சில குணங்கள் எல்லாருக்கும் பதிந்துதான் இருக்கின்றன. வேதங்களைக் கடவுள்தான் படைத்தார் என்று சொல்வார்கள். அதாவது வேதம் இயற்கையானது என்பது அதன் உட்பொருள். அப்படிச்சில குணங்களை மனிதர்களுக்கு அவர்கள் பிறக்கும் போதே கடவுள் அவர்களுக்குள் பதியவைக்கிறார்.

அப்படிப்பட்ட இயற்கைக் குணம் உடையவர்கள். வேதங்களைப் போன்றவர்கள் அதாவது வேத மனிதர்கள் என்று ஆகிவிடுகிறது.

கவரிமான் மயிர்களில் ஓரளவு இழக்க நேர்ந்தால் அது உயிர் வாழாது என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்

உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்”

- என்பது அந்தக் குறள்

கவரிமானின் இயற்கையைப் போலச் சில வேத மனிதர்களை நமக்குத் திருவள்ளுவர் அடையாளம் காட்டுகிறார் என்று தெரிகிறது.

இப்படி அடையாளம் காட்டப்பெற்ற வேதமனிதர்களில் ஒருவர்தான் நம் மோதி. எஸ். ராஜகோபால் ஐயா அவர்கள் ஆவார்கள்.

அவருடன் பழகி அவரைப் புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

அந்த வாய்ப்பால் அவரை நான் நினைக்கும் போதெல்லாம் வியக்கும் படியாகவே அவர்களின் செய்கை குணாதிசயம் பழக்கவழக்கம் யாவும் இருந்தன.

பிறர் பணத்துக்கு ஆசைப்படாதவர்களைப் பரமஹம்ஸர் என்று நாம் தத்துவ மரபு கூறுகிறது. இப்போது சாமியார்கள் காசு வாங்குகிறார்கள். இராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸரைப் போன்றவர்கள். காசைக் கையால் தொடுவதே இல்லை.

காசுக்காகச் சாமியார்களாக இருப்பவர்களுக்கும் ஒரு பெயர் தரலாம் பரஹிம்சர்கள். ஹிம்சை செய்வதில் வல்லவர்கள் என்று அர்த்தமாகும்.

தான் தேடிய பணத்திலே ஒருவனுக்குப் பற்றிருக்கலாம் அது பாவமல்ல. ஆனால் பொதுப்பணத்திலே ஒருவன் அனுபவம் கொண்டால் அது பாவமே ஆகும்.

இந்தக் காலத்தில் அப்படிப்பட்ட பாவிகள் லட்சக்கணக்கில் பெருகி விட்டார்கள். இந்தக் காலத்திலும் ஒரு மனிதர் பொதுப் பணத்தில் ஆசை இல்லாமல் இருக்கிறார் என்றால் அவர் வேத மனிதர் தானே - அவர் பரமஹம்ஸர் வகையைச் சேர்ந்தவர்தானே.

ஒரு கல்லூரியில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தார். கோயில் பணிகளைத் திட்டமிடுவதில் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார். இதுபோன்ற பொறுப்புகள் எந்த மனிதரையும் ஆசைக் கயிற்றில் பம்பரமாக ஆடவைத்திருக்கும்.

நான் அறிந்த வரையில் மோதி ஐயா தூய்மையாக மிகவும் தூய்மையானவர். அந்தத் தூய்மையைப் பலரும் அறியும் படியாக வாழ்ந்தவர்.

ஆங்கில அறிவில் விரல் நுனியில் பல அரிய செய்திகளை வைத்திருந்தவர் அவர். உருமு தலைட்சுமி கல்லூரி இன்று ஓங்கிவளர்ந்துள்ளதுற்கு அவர் மிகவும் காரணமாக இருந்தார்.

இக்கால இலக்கியவாதிகளிடம் ஆழ்ந்து நெருங்கிய பற்றுடன் இருந்தவர். ஜெயகாந்தன் இலக்கியத்தை நாடறியச் செய்த பெருமை அவருக்குண்டு. சமூகப் பொறுப்புடன் வாழ்பவன்தான் உண்மையான மனிதன். அவர்கள் மூலிகைச் செடியைப்போல் பயன்படுபவர்கள். சமூகப் பொறுப்பில்லாதவர்கள் குரோட்டன் செடிகளைப் போல விளம்பரமாக வாழ்பவர்கள். மோதி ஐயா ஒரு மருந்துச் செடி. பாராட்டுதற்குரிய மோதி. எஸ். ராஜகோபால் அவர்கள் நினைவில் மிகப்பெரிய கட்டிடம் கட்டுவது அவரை வரும்காலத்துக்குப் பதிவு செய்யும் பணியாகும்.

வாழ்க அவர் புகழ்.

எந்த நாள் காண்போம் இனி

திரு. ஜெயகாந்தன்

நண்பர் மோதி ராஜகோபால் காலமாகிவிட்டார். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டு நான் அதிர்ச்சியடையவில்லை; மனம் கலங்கினேன். அந்தக் கலக்கம் நாளுக்குநாள் அவர் நினைவால் பெருகுவதன்றிக் குறையக் காணோம். என்னால் அழ முடியாது. மரணம் போன்ற துயரங்கள், அமுதால் தீருவதில்லை என்கிற அறிவு இருப்பதால். எந்த மரணத்துக்கும் நான் அழுவதில்லை சிலரது இழப்புகள் நம்மில் ஒரு பாகத்தை நாம் இழந்ததுபோன்ற உணர்வைத் தருகின்றன! அவ்வித இழப்புகளில் ஒன்று மோதியின் மரணம்.

அவரை அறிந்தவர்கள் எல்லாம் அவரது சீலங்களையும் பண்புகளையும் அறிவர். நல்ல மகன். நல்ல தந்தை. நல்ல நண்பர். அன்பு நிறைய உடையவர். அன்பர்களைத்தேடி அணைத்துக்கொள்பவர். நல்ல இலக்கியங்களால் தன்னைத் தானே உருவாக்கிக்கொண்டவர்!

என் மீது பேரண்பும் பெருமதிப்பும் கொண்டவர். சிந்தை குளிரச் சிரித்தொளிரும் உன் முகத்தை எந்த நாள் காண்பேன் இனி... என்று என் மனம் மோதியின் மரணச் செய்தி கேட்டது முதல் கலங்கிப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆறுதல் ஏது?

என்னிலும் வயது குறைந்த நண்பர்களை இழக்கும்போதும் எனக்கு ஏனோ ஒரு குற்ற உணர்ச்சி உறுத்துகிறது. 'நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும், எமக்கு என்ன என்று இட்டு உண்டு இடும்' என்பதும் அவ்வைப் பாட்டி நமக்கெல்லாம் கூறிய அறிவுரை! எதையும் ஏற்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

நமது நினைவில் இனி மோதி நிரந்தரமாய் வாழ்வார். அவரது குடும்பத்தினருக்கு நாம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஆறுதல் கூறுவதா, அல்லது அவரது குடும்பத்தினர் அவரை இழந்து வாடும் நண்பர்களுக்கு ஆறுதல் தெரிவிப்பதா?

காவிரியும் சீரங்கமும் கொள்ளிடக்கரையும் திருவான்காவும் இனி எனக்கு வெறிச்சோடிக்கிடக்கும். இன்னும் ஒருக்கால் அங்கெல்லாம் ஏகிழல் இந்த ஏழை மனம் என்படுமோ?

‘ஓர் இலக்கியவாதியின் கலையுலக அனுபவங்கள்’ல் த.ஜெயகாந்தன்

ஒரு நாள் இரவு 11 மணிக்கு நான் வீட்டுக்குச் சென்றபோது இவ்வளவு நேரம் வரை என்னைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு பெரிய பிளிமத் காரில் யாரோ ஒரு இளைஞர் தெருவிலேயே காத்திருந்தார் என்றும் நான் வராததால் மறுநாள் காலை வருவதாகச் சொல்லிப் போனதாகவும் வீட்டில் தகவல் கிடைத்தது.

அவர்கள் சொல்லியபடியே மறுநாள் காலை ஒருவர் என்னைத் தேடி வந்தார். அப்போது அவருக்கு சுமார் 25 வயது. வளமையான செல்வச் செழிப்பு உடையவர் என்று எடுத்த எடுப்பில், பார்த்த மாத்திரத்தில் தெரிந்தது.

அவர் தன்னை மோதி எஸ்.ராஜகோபால் என்று அறிமுகம் செய்துகொண்டார். சொந்த ஊர் திருச்சி. கோமுட்டிச் செட்டியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்.

‘உன்னைப்போல் ஒருவன்’ படத்தையும் அந்தப் படத்தைத் திரையிட்டபோது நான் செய்த பிரசங்கத்தையும் கண்டு, கேட்டு, கருத்து ஒற்றுமை கொண்டவர் என்றும் நான் அவரை அறிந்து கொண்டேன்.

வழக்கமாக என்னைத் தேடி வருபவர்களுக்கு அது நான் காபி சாப்பிடுகிற நேரமாக இருந்தால் காபி கொடுப்பதுண்டு. அன்று நானும் மோதி ராஜகோபாலும் ஒன்றாய் காபி சாப்பிட்டோம்.

ஆனால் மாலை ராயப்பேட்டை ஆபீஸ் விலாசத்தை அறிந்துகொண்ட மோதி ராஜகோபால் வந்தார்.

அப்போது நான் நண்பர்களோடு விவாதித்துக் கொண்டிருந்த பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை அவர் அறிந்துகொண்டார் போலும். ஆயினும் அப்போது அது குறித்து எதுவுமே அறிந்து கொண்டதாக என்னிடம் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

சில தினங்களுக்குப் பிறகு திருச்சி தேவர் ஹாலில் ஒரு பிரசங்கத்திற்காக நான் போயிருந்தேன். மறுபடியும் நண்பர் மோதி ராஜகோபாலை இரண்டாவது முறையாக அங்கே சந்தித்தேன். தன் வீட்டுக்கு வந்து சாப்பிட வேண்டும் என்று அன்போடு அழைத்தார் மோதி.

திரு. மோதி ராஜகோபால் குறித்துச் சுருக்கமாக இங்கே சொல்லிவிட வேண்டும். அவரும் அவரது தந்தையும் ஒருசேரக் கார் விபத்தில் சிக்கினர். விபத்தில் தந்தை இறந்துபோனது மகனுக்கு ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் தெரிய வந்தது.

மோதி ராஜகோபால் ஏக புத்திரன். 17 வயதில் வியாபாரம், குடும்பப் பொறுப்புகளைச் சுமந்துகொண்டார். எனவே, அவருக்குப் பள்ளிப் படிப்பு அதிகம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை.

ஆயினும் சுயமுயற்சியினால் எந்தக் கல்விமானுக்கும் இணையாகக் கலைகளில்,

இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தன்னை நன்கு பண்படுத்திக் கொண்ட படிப்பாளி அவர். அப்படிப்பட்ட சுய முயற்சிக்காரர்களுக்கு எனது நட்பு மிக மிக இன்றியமையாததும் ஏற்புடையதும் ஆகும் என்று அவர் மூலம் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

லேவாதேவி, பணமுடக்கம், வாடகை, வசூல், வியாபாரம், தொழில் ஆகியவற்றின் மத்தியில் அவர் இலக்கியங்களிலும் கலைகளிலும் அறிவுத் துறையிலும் ஈடுபாடு காட்டியது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

செல்வச் செழிப்பு இல்லாதவர்கள் முட்டாள்களாக இருப்பின் அவர்கள்பால் எனக்குப் பரிதாப உணர்ச்சி ஏற்படுவது உண்டு. ஆனால் செல்வந்தர்கள் முட்டாள்களாக இருந்தால் அவர்களிடம் எனக்குப் பரிவு உணர்ச்சி ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை; பகைமையும் வெறுப்பும் ஏற்படும்.

மோதி ராஜகோபால் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயங்களில் இயல்பாகவே ஆர்வம் காட்டிப் பேசினார். இதுவரை நேர்ந்த எனது மிக நெருக்கமான நண்பர்களில் முதல் வரிசையில் வைக்கத் தக்கவர் இவர் என்பதைச் சொல்லிடவேண்டும். விருந்து முடிந்ததும் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து, கத்தை கத்தையாக நோட்டுகளையும் வைத்து என்னிடம் நீட்டினார்.

“உங்கள் தேவைகளை நான் அறிந்துகொண்டேன். உங்களுக்கு முடிந்தபோது இதனை நீங்கள் திருப்பித் தரலாம். இப்போது 10 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கிறது. மேலும் வேண்டும்போது ஒரு மாதம் அவகாசம் கொடுத்துக் கேளுங்கள். என்னால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்யலாம்” என்றார் மோதி.

அவர் லேவாதேவி செய்கின்றவர்தான். ஆனால் என்னிடமிருந்து ஒரு சல்லிகூட வட்டியாகப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என்று அறிய எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. நான் இந்தப் பணத்தைத் திருப்பித் தருவேன்; தரக்கூடியவன் என்று அவர் என்னை நம்பியதுதான் எனக்குப் பெரிதும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. நம்மீது நண்பர்கள் வைக்கிற நம்பிக்கையை அவர்கள் வைக்கிற நம்பிக்கையின் காரணமாகவே காப்பாற்றுகிற பண்பும் பலமும் நமக்கு வந்துவிடும் போலும்.

முத்தொள்ளாயிரத்தில் ஒரு வெண்பா.
'இப்பி யின் றிட்ட எறிகதிர் நித்திலம்
கொற்கையே அல்ல படுவது கொற்கைக்
குருதிவேல் மாறன் குளிர்தாந் தகலம்
கருதியார் கண்ணும் படும்'

என்று பேசும். அதாவது சிப்பியின் வயிற்று, நிலாப்போல ஒளி எறியும் முத்துக்கள் கொற்கையில் மாத்திரமே விளையும் எனச் சொல்லல் தகாது. குருதி தோய்ந்த வேலேந்திய கொற்கைப் பாண்டியன் மாறனது குளிர்தாந் சந்தனம் பூசிய மார்பைத் தழுவ வேண்டும்

என்று காதல் நோயுற்ற பெண்களின் கண்களிலும் விளையும். காதல் நோயுற்ற பெண்களின் கண்ணீர்த் துளிகளுக்கு கொற்கை முத்துக்கள் உவமை.

முத்த இலக்கியவாதி ஜெயகாந்தனின் நட்பு உள்வட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். நன்முத்துக்கள் கொற்கையில் மட்டுமல்ல விளைவது, திருச்சியைச் சார்ந்த மோதி ராஜகோபால் நெஞ்சிலும் விளைந்தது என்று.

மோதி என்ற வடசொல்லின் பொருள் முத்து என்பது. மோதிலால் நேரு எனும் பெயரை நினைவுக்குக் கொணரலாம். தகவல் அடிப்படையில் ஜெயகாந்தனின் 'ஜெயஜெய சங்கர' வெளியிட்ட மோதி பிரசுரம் உரிமையாளர் மோதி ராஜகோபால் எனும் அறிவே எனக்கு முன்பு இருந்தது.

தந்தை இறந்த பிறகு குடும்பம், வியாபாரம், தொழில் என்று கவலையற்றுத் திரிந்தவரை நங்கூரம் இட்டு ஆற்றுப்படுத்தியது ஜெயகாந்தனின் நட்பு எனச் சொல்லியிருக்கிறார் பலமுறை. எனவே ஜே.கே. மீது அவருக்கு மதிப்பு, மரியாதை மட்டுமல்ல பக்தியும் கூட எனச் சொல்லலாம்.

தன்னை நிலை நிறுத்திக்கொண்ட மோதி, தொழில் வளர்த்து, குடும்பம் பேணி, தொடர்ந்து வாசிக்க ஆரம்பித்தார். பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில். எந்த நூல் பற்றியோ, நூலாசிரியர் பற்றியோ அவரிடம் ஐயம் கேட்கலாம். தங்கு தடையற்று மேற்கோள் காட்டுவார். Conversations with God, மூன்று தொகுதிகள் அவர்தான் எனக்கு வாங்கித் தந்தார். Neale Donald Walseh எழுதியது. Eckhart Tolle எனும் ஆசிரியரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியதும் அவர்தான்.

நான் மட்டுமல்ல, எனது மகள், மகன் இருவருமே. மோதிக்கு நண்பர்கள். என் மகன் என்னிடம் இருந்த Carlos Castaneda புத்தகங்கள் ஐந்து வாசித்திருந்தான்.

1. Journey to Ixtaln: The Lesson of Don Juan
2. Tales of Power
3. A Separate reality
4. The Teaching of Don Juan: A yaqui way of knowledge

5. The Eagles Gift

மேலும் மூன்று சொன்னார் மோதி.

1. The Art of Reaming

2. The Power of Silence: Further Lessons of don Juan

3. The Fire from within

சொன்னது மாத்திரமல்ல, வாங்கிப் படித்தாயா என்றும் கேட்டார். உலகப் போர் பற்றிய புத்தகங்கள் அவன் விரும்பி வாசிப்பவை. அவரிடம் Edward Gibbons எழுதிய The Decline and Fall of the Roman Empire, 1962ல் வெளியானது இருக்குமா எனக் கேட்டான். அந்த நூல் மூன்று பாகங்கள். கி.மு.27 முதல் கி.பி.1453 வரையிலான உரோமப் பேரரசு பற்றிப் பேசுவது. அவன் அப்போது 12ஆவது வகுப்பில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். நேரில் வருவதானால் தருவேன் என்று சொன்னார் மோதி. மூன்று நாட்கள் அவருடன் தங்கி இருந்து பெரிய அட்டைப்பெட்டி நிறைய ஜம்பது அறுபது புத்தகங்களுடன் வந்தான்.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மிக அபூர்வமான புத்தகங்கள் இருந்தன அவரிடம். இரவல் தருவார், ஞாபகமாய்க் கேட்டு வாங்கியும் கொள்வார். வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் திருக்குறள் உரையை அவர் வீட்டில்தான் பார்த்தேன். எனக்குத் தருவதற்காக ஒருமுறை தேடினார், கண்படவில்லை. பலமுறை வெளிநாடு போய் வந்தவர். நல்ல புத்தகங்கள், இசைக் குறுந்தகடுகள் என வாங்கி வருவார். இசையில் நல்ல நாட்டமுண்டு. பல மேனாட்டு இசை மேதைகளின் குறுந்தகடுகள் வைத்திருந்தார். மிகவும் துல்லியமாக இசை கேட்கும் மின் சாதனங்கள் அவரிடம் இருந்தன. பின்னிரவுகளில் ஆழ்ந்த மௌனத்துடன் அவருடன் அமர்ந்து கேட்டதுண்டு. பல நாட்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கும் புத்தகங்களை மோதி சாரிடம் குறிப்பிட்டால் போதும் எங்கிருந்தாவது கொணர்ந்து சேர்ப்பார். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1963ல் முதற் பதிப்பு கொணர்ந்த, நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் மறுபதிப்புக் காணாத பெரியசாமித் தூரனின் கலைக்களஞ்சியம் பத்துத் தொகுதிகளில் நான்கு இன்று என் கைவசம் இருப்பது மோதி புண்ணியத்தில்.

திருச்சிக்கு வேறு எந்த வேலையும் இல்லாது போய் அவருடன் உரையாடித் திரும்புவது எனது புலவர் தொழில். திரும்பும்போது பெரும்பாலும் இரவு 11.30க்கு மேல் பேருந்து பிடிப்பேன். கோவைக்கு காலை 5 மணிக்கு வரும் தோதில். பேருந்து நிலையத்தில் சேர்ந்த பிறகு நான் இருக்கை பிடித்து அமர்ந்த பின்பும், பேருந்து புறப்படும் வரை நின்றுகொண்டிருப்பார். நகரின் பெரிய செல்வந்தர், முக்கியமான கல்லூரியின் செயலாளர், பல சேவை அமைப்புகளில் இயங்குபவர், ஆங்கிலமும் தமிழும் ஆய்ந்து கற்றவர், எளிய எழுத்தாளனுக்கு வேண்டி இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கும் காத்துக் கிடப்பதை என்னால் தாங்க முடிந்ததில்லை.

ஜே.கே.யுடன் மோதியின் பல பயண அனுபவங்கள், சபரி மலை ஏறியது முதலானவை கேட்க மிகச் சுவையானவை. ஒருமுறை Angio-plasty செய்து கொண்டதைத் தவிர வேறேதும் உடற்கோளாறுகள் கிடையாது. எதையும் வருகிற

விதத்தில் எதிர்கொள்கிறவர். யாரையும் புண்படுத்திப் பேசமாட்டார். ஜே.கே. உண்டை
கொடுத்ததைக்கூட நகக்குறி என எண்ணி நானுகிறவர். ஆம்! மோதி ஒரு அற்புதமான
நண்பர்.

‘வார்த்தை’ இதழில் நாஞ்சில் நாடன் எழுதிய திரு. மோதி எஸ். ராஜகோபால்
குறித்த கட்டுரையின் சில பகுதிகள் மேலே தரப்பட்டுள்ளன.

Bidding Adieu

Srila Sri. Sevaratna Sriman. Sri. Moti RajaGopal, the name is enough to
narrate a few attributes I learnt for life.

He is really a Genius.

He is a Born Genius.

He is Generous.

He is Magnanimous.

He is a voracious reader.

He is an able administrator.

He is a Philonthropist.

He is an ever living model for simplicity, Truthfulness.

He inspired me as a model to emulate by his sheer hardwork, Kind
heartedness and Hospitality.

He had the fire in himself to spread up Gandhian ideals to the young
progeny.

He has run a good running all along his life and has finished his race by
hitting the hearts of those who were in his net of love.

We with tears, find no words to console his family.

-J.A.ARULCHELLAKUMAR.

RANDOM RECOLLECTIONS

Jalal-ud-din Rumi, the Persian Mystic of the 13th century made me a gift of Moti Rajagopal, a dealer in industrial diamonds, a scholar of all the volumes of the Harward Classics, and, ardent student who will go anywhere and to anyone if he can learn something, a literateur who can speak of Proust with authority, a delectable friend.

- Mr. G.V. Pillai

தமிழகத்தில் வன்மீகநாதன் பிள்ளை என்றும் வடநாட்டில் G.V. பிள்ளை என்றும் பரவலாக அறியப்பட்டவர். சாகித்ய அக்காதெமிக்காக மணிவாசகர் குறித்தான நூல் எழுதியவர். இவரது வள்ளலார் குறித்தான "Path way to God" என்ற நூல் அறிஞர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட ஒன்றாகும்.

நா.மகாலிங்கம், பி.எஸ்.சி., எப்.ஐ.இ.

தலைவர், சக்தி நிறுவனங்கள்.

அன்புடையீர், வணக்கம்.

தனது இளமைக் காலத்திலேயே சிகரத்தைத் தொட்டவர் தங்களின் தந்தையார். செல்வச் செழிப்பு, ஆன்மிக உணர்வு, விஞ்ஞான அறிவு கொண்டு விளங்கி எளிமை, உண்மை, நேர்மை, ஆகியவற்றை வாழ்வில் முக்கிய அம்சங்களாய் கடைப்பிடித்து மற்றவர்களுக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்த தங்கள் தந்தையரின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத ஒன்றாகும்.

தங்கள் அன்புள்ள,

நா.மகாலிங்கம்.

ஓர் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியனின் குறிப்புகள்

வி.ச. சுவாமிநாதன்

மஹாகவி பாரதி, 'பாஞ்சாலி சபதம்' நூலைத் 'தமிழ் மொழிக்கு அழியாத உயிரும் ஓளியும் இயனுமாறு இனிப்பிறந்து காவியங்கள் செய்யப் போகிற வர கவிகளுக்கும், அவர்களுக்குத் தக்கவாறு கைங்கரியங்கள் செய்யப் போகிற பிரபுக்களுக்கும் பாத காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறார்.

இதிலே, 'சன்மானங்கள் செய்யப் போகிற' என்று குறிப்பிடாமல், 'தக்க கைங்கரியங்கள் செய்யப் போகிற' என்று பாரதி குறிப்பிட்டுள்ளது விசேஷமாக விரித்துப் பொருள் கொள்வதற்குரியது!

மன்னர்கள் புலவர்க்குப் பொற்கிழி அளித்த காட்சி போயிற்று! இனிப் பிறந்து காவியங்கள் செய்யப் போகிற வரகவிகளுக்கெல்லாம் பிரபுக்கள் செய்கிற கைங்கரியம் எப்படிப்பட்டதாய் இருத்தல் சிறப்பு? வரகவிகள் என்கிற பூர்வீகப் பெயர் பெற்ற இந்த அரிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை வணிக நோக்கமற்று வெளியிடுவதும், வெளியிடுவதற்குத் துணை புரிவதும், அவ்வெழுத்தாளர்களைக் கொண்டாடுவதும் அவர்தம் புகழ் பரப்புவதும், அவர்களை நுணுகி நுணுகிப் பயின்று, பயின்றவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் நண்பர்களை அதிகரித்துக்கொள்வதும் தான் அவர்தம் கைங்கரியங்கள் என்று நாம் அர்த்தப்படுத்திக்கொள்வது சரிதானே? வெறும் சன்மானங்களைவிடவும், இந்தக் கைங்கரியங்கள் மிகவும் மேலானவையன்றோ?

வரகவிகளுக்குத் தக்க கைங்கரியங்கள் செய்யும் அத்தகைய பிரபுக்களுள் ஒருவர்தான் திரு. மோதி எஸ். ராஜகோபால் அவர்கள்!

ஜெயகாந்தன் அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதாதிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில், மோதி அவர்கள், "நீங்கள் எழுதுங்கள் ஜே.கே! நாம் நேரடியாகப் புத்தகமாகவே போடலாம்!" என்று மோதி பிரசுரம் என்று ஒன்று தொடங்கி, ஜெயகாந்தனின் 'ஜய ஜய சங்கர'வையும், அதைத் தொடர்ந்த மூன்று பகுதிகளையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டார்! ஒவ்வொன்றும் ஒரு ரூபாய் விலை! மாத நாவல்கள் என்று வெளியிடும் ஒரு வழியைத் தமிழ்ப் பதிப்புலகுக்குக் காட்டியது அவரது கைங்கரியங்களுள் ஒன்று!

எனக்கும் என் நண்பர்களுக்கும் ஜெயகாந்தன் காரணமாகத்தான் அவருடைய நட்பு கிடைத்தது! ஜே.கே-வை ரசிக்கிறவர்கள் எல்லாரும் அவருக்கு நண்பர்களாகி விடுவார்கள்!

மோதி ஒருமுறை சொன்னதாக கோவை மணி கூறுகிறார்: "ஜே.கே எனக்குத் நந்தை மாதிரி!"

ஆம்; ஞானத் தந்தைதான்! ஆனால் நானு வயசுதான் வித்தியாசம்!

ஜே.கே மட்டும் அல்லாமல், நன்கு எழுதும் எழுத்தாளர் எவராயினும் அவர் மீது அன்பும் கரிசனையும் கொள்பவர் அவர்!

அவர் மிகப் பெரிய படிப்பாளி! அவர் தமிழில் நுழைந்தது ஜெயகாந்தனைப் படித்துத்தான்! அதுவரை அவரது வாசிப்பு என்பது பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில்தான்! ஆனால் அவர் கல்லூரி செல்லாதவர். அவரது வாசிப்பின் அகல நீள ஆழங்களை, என்னை விடவும் நண்பர் நாஞ்சில்நாடன் அவர்கள் நன்கு அறிவார்!

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவரோடு எனக்குப் பரிச்சயமும் பழக்கமும் இருப்பினும், கடந்த ஓராண்டுக்கும் மேலாக, சரியாகச் சொன்னால், வார்த்தை இதழ் வரத் தொடங்கியதற்குப் பின்னால், அவரோடு அதிகம் உரையாடுகிற வாய்ப்பு எனக்கு அமைந்தது! பெரும்பாலும் அவரேதான் ஃபோன் செய்து பேசுவார்!

வார்த்தையின் மீது அவர் கொண்டிருந்த அபிமானம் எனை உளம் நெகிழச் செய்தது!

“வார்த்தை நம்ம பத்திரிகைனு நினையுங்கோ குப்புசாமி!” என்று எனக்கே அவர் உணர்த்துவது எனக்குச் சிரிப்பும் பூரிப்பும் தரும்!

தான் தருவித்து வாசிக்கிற எல்லா இதழ்களின் பெயர்களையும் ஒருமுறை பட்டியலிட்டார்! “இவ்வளவும் படிக்கிறேன் குப்புசாமி.... ஆனா, வார்த்தைதான் நம்ம பத்திரிகைனு தோணுது” என்பார்.

இருபத்தைந்து கல்லூரிகளுக்கு ஆண்டுச் சந்தா செலுத்தி, வார்த்தையை அனுப்பச் செய்த செயலை நான் வார்த்தை அலுவலகம் மூலம்தான் அறிந்தேன். எனக்கு அவர் சொன்னார் இல்லை. இத்தகைய நற்காரியங்களை யாருமே அறியாமல் நிறையச் செய்தவர் அவர்!

அவ்வப்பொழுது, ராஜாராம், துக்காரம், வ.ஸ்ரீநிவாசன், சுகா கே.எம்..விஜயன் ஆகியோரின் கட்டுரைகளையும் கருத்துகளையும் குறிப்பிட்டுச் சிலாகித்துப் பேசுவார்! எம்.எஸ்.சி. கனிதம் படித்த நாஞ்சில் நாடன் அவர்களுக்குத் தமிழில் இவ்வளவு பயிற்சியும் நாட்டமும் கிட்டியுள்ளதை வியப்பார்!

நான் எழுதுகிற, ‘ஓர் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியனின் குறிப்புகள்’ பற்றி அவர் காட்டிய ஆர்வமும் அக்கறையும் என்னை அடக்க உணர்ச்சியின் ஜீரோ டிகிரிக்கும் கீழான குளிரில் உறைய வைத்தன!

வார்த்தை இதழ் தபாலில் வந்தவுடனேயே அதைப் படித்துவிட்டு உடனே எனக்கு ஃபோன் செய்வார்!

இங்கே நான் உண்மையைச் சொல்லவேண்டும்... நெடுநாள் நான் என் நினைவில் தேக்கி வைத்திருந்த அனுபவங்களை என் நண்பர்களிடம் வாய்மூலமாக அவ்வப்பொழுது விவரித்துக்கொண்டுதான் வந்துள்ளேன்! சுந்தர ராமசாமியின் பதப்பிரயோகத்தில் அவை ‘காற்றிலே கலந்த பேரோசை! தானே?’ அப்புறம் அவற்றை எழுதுவது தகும் என்று கருதி

எப்படியோ எழுதலானேன். எழுதி முடித்து அனுப்புகிறபோது எனக்கு எப்பொழுதும் திருப்தியின்மையே தோன்றுகிறது?

அந்தத் திருப்தியின்மை என் உற்சாகத்தைத் தீன்றுவிடாதபடி, இதழ் வந்த மறுநாளே மோதியின் ஃபோன் வந்துவிடும்!

அவர் சொன்னதையெல்லாம் இங்கே எழுதுவதற்கு, அது தற்பகழ்ச்சி ஆகிவிடுமோ என்று நான் தயங்குகிறேன்.

இது மோதியின் புகழ்பாட எழுதுகிற எழுத்து. என்னைப் பற்றிச் சொல்லிகொள்கிற எழுத்து அன்று....

ஆனால். ஓர் எழுத்தை அவர் எவ்வளவு பொறுப்போடு படிக்கிறார். படித்த பிறகு என்ன 'கைங்கரியங்கள்' புரிகிறார் என்பதையெல்லாம் அவர் பேச்சில் நான் புரிந்துகொண்டேன்.

ராமனைப் பற்றி எழுதியிருந்த கட்டுரையை, அது வெளிவந்து சில மாதங்கள் கழித்துக்கூட அவர் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்! "அதிலே நிறைய விஷயங்கள் இருக்கு குப்புசாமி" என்பார்! "இங்கே அநாதை மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றுக்குப் போனேன் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு உங்கள் கட்டுரை வந்த வார்த்தை இதழைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன்" என்று ஒருமுறை கூறினார்! ஆனால் அது அவரது சம்ரட்சணையில் இயங்குகிற பள்ளி என்பதைச் சிறிதும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளவில்லை!

அவர் நிர்வாகத்தின் கீழ் இன்னும் சரியாகச் சொன்னால் அவரது ஆழ்ந்த அக்கறையின் கீழ் எவ்வளவு கல்விநிலையங்கள் இருந்தன என்பதை, அவரது மரண அறிவிப்புத் தகவல்களில்தான் நான் முழுவதும் அறிந்தேன்.

தனது பெருமைக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றி அவர் ஒன்றுமே பேச மாட்டார்! நன்னை அவ்வளவு பெரிய மனிதராக அவர் காட்டிக்கொள்ளவே மாட்டார்! ஆனால் அவரது அன்பும் எளிமையும் குளுகுளுவென்ற சிரித்த முகமும், அவரை அறிந்தோரிடத்து அவரை இன்னும் அதிஉயரத்தில் வைத்தன!

'பணம் காணாமல் போய்த் திரும்பக் கிடைச்சதைப் பத்தி எழுதியிருந்தீங்களே, அது எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சது குப்புசாமி!' உங்க Goodnessஐப் பிள்ளைகளுக்கும் அவங்க Goodnessஐ நீங்களும் நம்பின விஷயம் அது!" என்று ஒருமுறை சொன்னார்!

அவரது கடைசி நாட்கள், அவரது பண்பையும் நாகரிகத்தையும் பலரும் அறிய அணி செய்த நாட்களாகும் ஜனவரியிலேயே அவருக்குத் தன் உடல்நலம் பற்றிய முக்கிய உண்மை தெரிந்தாகிவிட்டது! ஜனவரியிலிருந்து எத்தனை முறை என்னுடன் பேசியிருப்பார்! அது பற்றிய சிறு தடயத்தையும் அவர் தந்தாரில்லை! இந்த ஜன் முதல் தேதிதான் அவருக்கு வந்துள்ள நோயின் முழு அபாயமும் எனக்குத் தெரியவந்தது! அதன்பின் எல்லாமும் விதியின் அவசர கதிக்கு உட்பட்டுவிட்டன!

பிப்ரவரி மாதம், என் மனைவியின் உடல்நலம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, சேலம் கோகுலம் மருத்துவனையின் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் இருந்தபோது, வார்த்தை மார்க்சு

இதழுக்கான கட்டுரையை, விளையாட்டுகள் மற்றும் கலைநிகழ்ச்சிகள் பற்றிய கட்டுரையை மருத்துவமனையில் இருந்துகொண்டே நான் எழுத நேர்ந்தது. அப்பொழுதைய எனது மனப்பான்மையின் அடையாளம் தெரிய அதிலே ஒரு பாரா இருக்கும். அது விதியைப் பற்றிப் பேசும்.

வழுக்கம்போல் வார்த்தை இதழ் வந்ததும், உடனடியாகப் பேசுவதுபோல் அப்பொழுதும் செய்த மோதி அவர்கள், ஏகலைவன் நாடகம் சம்பந்தமானவற்றைச் சிலாகித்துவிட்டு "அப்போ... விதி வலியது... ம்?" என்று அந்த 'ம்'மிலேயே ஒரு நுட்பமான கேள்வியைக் கேட்டார்! நானும், "ஆமாமாம்" என்று சொல்லிவிட்டேன்.

நிறைவேறிவிட்டதோர் நிகழ்ச்சியின் பெயர்தான் விதி என்பது எனது கருதுகோள். எனவே அவ்வாறு சொன்னேன். ஐயோ, அந்த உரையாடலின் அடியில் இருந்த ஆழமெல்லாம் இப்போதுதானே தெரிகின்றன!

'விளையாட்டப் பத்தி எழுதலாம்பனு இருந்தேன், மனைவியோடு ஆஸ்பத்திவாசம் என்று ஆகிவிட்டது! விதி எப்படி விளையாடுது பாத்தியானு தோணிச்சி... அதனாலே அந்த மாதிரி ஒரு பாரா வந்துட்டது....' என்று அவருக்கு விளக்கமாகவும் சொன்னேன். ஆனால் அவர் மட்டும் அந்த 'ம்?' மோடு சரி!

வாழ்க்கையிலிருந்து விடைபெறப் போகிறோம் என்கிற பதைப்பும் படபடப்பும் அவரிடம் தென்படவே இல்லை. ஜன் முதலிரண்டு நாட்களில் கோவை மருத்துவமனையில், தனக்கு நேரவிருக்கும் அபாயத்தை எண்ணி மறுகாத அபார மனத் தெளிவோடு அவர் இருப்பதை நான் அதிசயித்தபோது, நாஞ்சில்நாடன் அவர்கள், "அவர் எவ்வளோ படிச்சிருக்கார்! எப்படி எதிர்கொள்வது என்று அவருக்குத் தெரியாதா என்ன" என்று எனக்குப் புரிய வைத்தார்! மோதியின் அருமந்தக் குடும்பத்தினர்க்கு அவரது இழப்பு எத்தகையதோ, அத்தகையதே இலக்கிய அபிமானிகளுக்கும் அது!

எனது வழுக்கமான தலைப்பில், மோதியைப் பற்றி மட்டுமே இந்த இதழில் நான் எழுதியிருப்பதை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

எனது குறிப்புகளைப் பற்றிப் பேசுகிற பொழுது ஒருமுறை சொன்னார்: "என் குடும்பத் தொழில்கள் எல்லாம் இல்லை என்றால், நான் ஓர் ஆசிரியனாகப் போகத்தான் விரும்பியிருப்பேன்! அதிலும் ஆரம்பப்பள்ளிக்கூட ஆசிரியனாகப் போகவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை" இத்தகையவரைப் பற்றி எழுதாத எனது குறிப்புகள் என்ன குறிப்புகள்.... ஓர் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியனான எனக்கு, எனது தகுதி நிலைக்குப் பற்பல படிகள் மேம்பட்ட இத்தகைய உத்தமமான மனிதர்களின் பரிச்சயம் கிட்டியது. எனது ஆசிரியப் பணியிலும் பரிணாம வளர்ச்சியிலும் முக்கியத்துவம் நிறைந்த பங்குகளை வகித்தது! இந்த ஒரு கட்டுரையோடு மோதியின் நினைவுகள் முடிவடையப் போவது இல்லை! அவரை அறிந்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள் எல்லாம் அவரைப் போன்ற பாத்திரங்களைப் படைப்பர்! அவரே, உலக இலக்கியமும் தமிழ் இலக்கியமும் ஒன்று சேர்ந்து படைத்த ஒரு பாத்திரம்தான்!

இலக்கிய வள்ளல் - மோதி எஸ்.ராஜகோபால்

குறிஞ்சிவேலவன்

திசை எட்டும் இரண்டு இதழ்கள் வெளிவந்தபின் ஒரு நாள் திருச்சியிலிருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு. என் மனைவிதான் எடுத்தார். எதிர்முனையிலிருந்து, 'நான் திருச்சியிலிருந்து மோதி ராஜகோபால் பேசுறேங்க, குறிஞ்சிவேலவன் இருக்கிறாருங்களா?' என்று கேட்க, என் மனைவி என்னிடம், 'ஏங்க, திருச்சியிலிருந்து மோதி ராஜகோபால்ங்கிறவரு பேசுறாருங்க' என்று கூறி போனை என்னிடம் கொடுத்தார்.

'வணக்கம். குறிஞ்சிவேலவன் பேசுறேங்க. நீங்க யாருங்க?' என்றது, 'என் பெயர் மோதி ராஜகோபால். உங்க திசை எட்டும் இதழைப் பார்த்தேன். அற்புதமா, அதேநேரத்தில் ஆக்கப்பூர்வமா தயாரிக்கப் பட்டிருக்கு. மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள். எனக்காகவும், திருச்சி உருமு தனலட்சுமி கல்லூரிக்காகவும் 2000 ரூபா அனுப்புகிறேன். எங்க ரெண்டு பேர்களுக்கும் ஆயுள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். முதல் இதழிலிருந்து அனுப்பி வையுங்கள்.' என்ற அப்பெருமகனாரைப் பற்றி பின்பு அறிந்து கொண்டபோது எனக்குப் பெரும் வியப்பு. ஜெயகாந்தன், நாஞ்சில் நாடன் போன்ற ஏராளமான தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் நெருங்கிய நண்பர் என்றும், பண்டைய, சமகாலப் படைப்புகளைத் தொடர்ந்து படிப்பவர் என்றும் அறிந்தபோது என் வியப்பு பலமடங்கு அதிகரித்தது.

ஒவ்வொரு இதழும் அவருக்குக் கிடைத்தவுடனேயே, 'இதழ் கிடைத்தது. பிரமாதம். படித்துவிட்டு அடுத்தவாரம் பேசுறேன்' என்பார். சொன்னதைப்போல் மறுவாரம் தொலைபேசியில் அழைத்து, இதழின் நிறைகளைத்தான் சொல்வாரே தவிர, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியதே இல்லை. ஒருமுறை பேசும்பொழுது 'நீங்கள் எப்போதாவது திருச்சி வருவதாக இருந்தால் எனக்குத் தகவல் கொடுங்கள். நான் வந்து பார்க்கிறேன்,' என்றார். சொன்னதைப்போலவே என் நண்பர் இமயவன் அவர்களின் மகன் திருமணத்திற்கு நானும் என் மனைவியும் திருச்சி சென்றிருந்தபோது என்னைப் பார்க்க வந்து வெகுநேரம் வரையில் பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தவர். நான் எவ்வளவோ சொல்லியும் வீட்டுக்குப் போகாமல் எங்களை திருச்சி ஜங்ஷன் வரையில் தம்முடைய காரிலேயே அழைத்துச் சென்று நாங்கள் மீண்டும் ரயிலேறும் வரையில் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டுதான் விடைபெற்றார். அந்த மாபெரும் இலக்கிய வள்ளல் 9.6.2009-ல் மறைந்த செய்தி பத்து நாட்கள் கழித்துதான் எனக்குத் தெரிந்தது. அச்செய்தி அறிந்ததிலிருந்து இதுநாள் வரையில் என்னால் அவரைப் மறக்க முடியவில்லை. 'இதழ் வந்து விட்டது. அருமை; படித்துவிட்டு அடுத்தவாரம் சொல்கிறேன்' என்னும் குரல்தான் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

திசை எட்டும், மொழியாக்கக் காலாண்டிதழ், ஜூலை - செப்டம்பர் 2009.

மோதி நினைவுகள்

தே.ப.பாலசுப்ரமண்யன்

முதன் முதலில் மோதி அவர்களை, திரு. ஜெயகாந்தன் அவர்களின் அலுவலகத்தில் தான் சந்தித்தேன்! பார்த்த உடனேயே ஒரு கண்ணியம் மிக்க கனவானாகத் தெரிந்தார்.

ஒருமுறை, ஜே.கே.வும் நண்பர்களுமாக, சபரிமலை யாத்திரை சென்று, பம்பாய் நதியில் நீராடிக் கொண்டிருந்தபோது, நாங்களுள்ளாரும் ஆரவாரித்து வரவேற்க, ஓர் அதிசயம் போல் மோதி எங்கிருந்தோ வந்து நின்றார். அந்த முறை, தரிசனம் முடிந்து திரும்புகிற வரைக்கும், மோதி எங்களுடனேயே இருந்தார்! நெட்டுக் குத்தான நீலிமலை ஏற்றத்தை, அவர் தனக்கேயுரிய நிதானத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் ஏறி வந்த கண்கொள்ளாக் காட்சியின் நினைவு இன்னும் நினைவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஜெயகாந்தன் அவர்களின், “ஜெய ஜெய சங்கர.....” வெளியிடுவதற்கென்றே மோதி பிரசுரம் தொடங்கினார். தமிழ்நாட்டின் பதிப்புலகில் அது ஒரு புதிய போக்கு! மாதம் ஒரு நாவல்! ஒரு ரூபாய் விலை! இதற்கென வானொலியில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு அப்போதைய விந்தை! லட்சம் பிரதிகள் விற்பனை. பிரசுரகர்த்தர் என்கிற முறையில் மோதி அவர்களின் சென்னை விஜயங்கள் அதிகரித்திருந்த சந்தோஷமான காலம் அது!

தேர்தலில், ஜெயகாந்தன் அவர்கள் தியாகராய நகர் தொகுதியில் போட்டியிட்ட போது, போஸ்டர்கள் ஒட்டுகிற வேலையைச் சினிமாத் தியேட்டர்களுக்குப் போஸ்டர் ஒட்டுகிறவர்களிடம் ஒப்படைத்து விடலாம் என்று நான் யோசனை கூறினேன்! ஜே.கே. அவர்கள், “வேண்டாம் வேண்டாம்! நாமே ஒட்டுவோம்! நாமே பசை காய்ச்சுவோம்!” என்று சொல்லிவிட்டார்! அதன்படி, பசை காய்ச்சியாயிற்று! இரவு பத்துமணிக்கு மேல் போஸ்டர் ஒட்ட ஜே.கே. உள்பட எல்லோரும் கிளம்புவோம்! அந்தக் குழுவினோடு மோதியும் இடம் பெற்றது எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு கும்மாளத்தைத் தந்தது. ஜே.கே. பசையை ஒரு கையால் அள்ளிப் போஸ்டரின் பின் புறம் தடவுவார்! நான் கம்பெளண்டில் ஏறி நின்று ஒட்டுவேன்! போஸ்டர்களை எடுத்து எடுத்துத் தருவது மோதியின் வேலை! தேநீர் கொண்டும் இனிய சம்பாஷணைகள் கொண்டும் எங்கள் சோர்வகற்றுவதும் அவர் வேலைதான்! அந்தஸ்துப் பிசாசு அவரை அண்டவே அண்டாது என்பதை அன்று உணர்ந்தேன்!

எனக்குத் தெரிந்தவரை அவருக்குத் தமிழ், ஆங்கிலம், தெலுங்கு எனும் மும்மொழிகளில் தேர்ச்சி இருந்தது. என் தந்தையார் ஒருமுறை தெலுங்கு கவிவேமன்னாவின் நூல் ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்! அதை நான் பேச்சுவாக்கில் மோதி அவர்களிடம் சொன்னேன்! அடுத்தமுறை நான் திருச்சி சென்று போது, மோதி அந்தப் புத்தகத்தைத் தயாராக வைத்திருந்து எடுத்து நீட்டினார்! வாசிக்குமா?

தாகம் கொண்டவர்களுக்கு அதைப் பருகத் தருகிற பழக்கமுள்ளவர் அவர்! என் தந்தையாருக்குப் பரம சந்தோஷம்!

மிகப் பெரிய தமிழறிஞர்கள், பாரதி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டோர், கல்விப் புலங்களின் ஆளுமைகள் என்று பல தொடர்புகள் அவருக்கு உண்டு. கலீல் கிப்ராணை அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். ஐம்பதாண்டுகளாக அவருத்து 'பத்து அண்ணா'வாக விளங்கிய திரு. பத்மநாபன், எம்.எஸ்.நாடார், திருலோகசீதாராம், கனரா வங்கி வ.ஸ்ரீநீவாஸன், இறையன்பு,திருவாரூர் டாடா என்கிற கணேசன் என்று எண்ணிலடங்கா நண்பர்களைப் பெற்றவர் அவர்! பெரும்பாலும் அவர்கள் இலக்கியம், கலை மற்றும் கல்வித்துறைகளைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

எனது, 'சிவகாமி புத்தகப் பூங்கா'வை அவர்தான் திறந்து வைத்தார்! திருவேறு தெள்ளியராதல் வேறு என்பர்! இரண்டும் பொருந்தியதோர் இடமாக மோதி இருந்தார்!

தொடரும்.... இதழ் 10-11 ஏப்ரல் 2009

Man of Talent He is - MOTHI

The very day when I picked up an acquaintance on introduction, the copatability started between me and Mothi. So the late sixties and earlier part of seventies the aaa grew. Subsequently most of the days we were thrown together along with Shri. T.Jayakandan, Mayandi, Shafi, Krishnan (Kalpana) Micheal and others whom I can count now. Even the usage of clubs and public exposure and moving in the society were very much in his blood stream and it is infectious.

Can the day of his ailment started he used to maintain his lovable smile and does make the visitor uncomfortable.

In my personal life he has contributed a lot such as introducing me to other friends and attending Mason, Book club and Rotary.

Though service is his main motto, he wanted to have it to reach people who deserve them very much and in real need.

Definitely his name is indelibly carved in our hearts.

Till our memory is very much active I cannot forget to speak about his love and affection he has spread among our midst.

Ever remembering - R. RAJARAM

S.KALYANAM (Rtd.)

Vice President and Senior Judicial Member Customs,
Excise and Gold (Control), Appellate Tribunal,
Department of Revenue Govt. of India.

Sri Mothi S. Rajagopal is one of the noblest souls I was ever privileged to come across in my life. He personified the noblest tenets, loftiest principles and eternal verities embedded in all religions of the world. Simplicity, humility, magnanimity, affability, and profound wisdom made up his gargantuan fare. He was generous to a fault, with childlike open mindedness and lived a noble life with malice towards none and charity towards all. His aristocratic background notwithstanding, he was almost a self educated man and Books were his passion and practical learning was his forte. He always disarmed his opponents with his ever smiling face with utter selflessness. He was a Free Mason, a Rotarian and had a natural flair for Social service and there is not a single sphere of life which he touched which he did not adorn. He dedicated his life to such pursuits as would enable one to be respectable in life, useful to mankind and an ornament to the society.

He had travelled widely throughout the world and gained an enviable profound experience touching men and matters. To spend time in his company is sheer liberal education and his worldly knowledge was encyclopaedic in its sweep, range and width. One need not dilate on the excellences of charity and how it has the approbation of Heaven and Earth and how like its sister Mercy blesses him who gives as well as him who receives, and nothing was dearer to the heart of late lamented mothi shri Rajagopal than charity, benevolence and munificence. The noble soul is no longer with us in flesh and blood, nevertheless his spirit will always be our guiding star and may the Great Architect of the Universe ever Bless the noble departed soul with perpetual peace and my Orisons to Almighty for my dearest Mothi who lived respected and died regretted, but would ever continue to live in our hearts forever.

SOME OF THE SALIENT FEATURES AND ACHIEVEMENTS IN THE LIFE OF LATE SHRI MOTHI S. RAJAGOPAL

by V. Prakash

Late Shri Mothi S. Rajagopal a multi faceted personality who lived a full life with a passion for learning many different things under the sun and contributing in many areas and identifying young and energetic persons with hidden potentials and facilitating them to become aware of their power and encouraging them to manifest these potentials in pragmatic actions.

The Associations with which Late Shri Mothi S Rajagopal held positions and actively involved himself with their projects.

He was actively involved in JCs movement.

He was the past president of Rotary Club of Tiruchirapalli.

Not only he was an active Rotarian but conceived many novel projects and implemented them.

The book exhibition which is conducted every year by the Rotary Club of Tiruchirapalli was his brain child. It is one of the very popular projects of the club.

When he saw an youngster who was cured of asthma which was afflicting him for many years he took pains to know from him the various treatment methodologies he underwent, and with the ex patient's help evolved an integrated healing system consisting of many systems like nature cure, integral yoga, psychotherapy. He was the secretary of the Tiruchirapalli asthma cure committee and conducted more than 30 camps in and around Tiruchirapalli, Tuticorin, Tirunelveli and Coimbatore. More than six hundred patients attended these camps and around 50 of them got complete healing.

He was one of the very few individuals who practiced the joy of reading. His reading covered the whole range of subjects like poetry and literature, (both Tamil and English), Sociology, History, Management, Comparative Religions. He was having a very secular approach in his life. He had a huge collection of books. He was an active member of the book club.

He was actively involved in Inter faith dialogue which was regularly held every month at St. Paul's Seminary, Tiruchirapalli.

He encouraged scholars and writers. The famous writers like Sakhitya Academy winner Shri K. Jeyakanthan, Shri Nanjil Nadan, Shri Mathalai Somu were his personal friends. He published four books of K. Jeyakanthan (which was a series) namely Jeya Shankara, Manaveli Manitharkal, Enthaiyum Thayum and Maha Yagnam. Imayuthukku Appal is another work published by Mothi Prasuram.

He was an active member of Free masons.

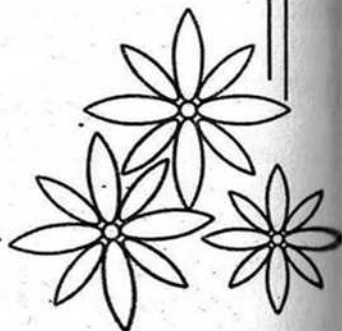
President
Sri Ramakrishna Sarada Samithi
Next to J4, Railway Colony,
Golden Rock, Trichy 4.

Sri Mothi.S.Rajagopal was a sincere soul who respected everybody who had "service to humanity" as his motto, not only that he gave his co-operation and guidance for the success of their endeavor. We were lucky to have been associated with him for more than three decades. As Vice-President of Sri Ramakrishna Sarada Samithi, Golden Rock, Trichy, he has been a source of inspiration.

Sri Ramakrishna Vidyalaya
Matriculation School
1/518, Ayyampatti,
Airport Post, Trichy 7.

Our Trustee, Mothi helped us to face problems in a calm and cool way, always accepting people as they are. The vacuum created by him cannot be filled. We feel his absence every moment.

Akhila Narayana Swamy
(Managing Trustee, Sri Ramakrishna
Sarada Educational Trust)

வ. ஸ்ரீநிவாஸன்

நமது குழும உறுப்பினரும், ஜெயகாந்தன் அவர்களின் ஆப்த நண்பரும் 'ஜெய ஜெய சங்கர' பிரசுரகர்த்தரும், தொழிலதிபரும், உறுழு தனலட்சுமி கல்லூரி செயலரும், லோகோபகாரியுமான திரு. மோதி எஸ். ராஜகோபால் அவர்கள் இன்று காலை கோவை ஜெம் மருத்துவமனையில் காலமானார்.

11.6.1939ல் செல்வந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பதினம வயதில் ஒரு விபத்தில் தந்தை திரு. ஸ்ரீராமுலு செட்டியாரை இழந்தவர். அதே காரில் பயணம் செய்த, விபத்திற்குப்பின் பலத்த காயங்களுக்காக சிகிச்சை பெற்று வந்து, இவருக்குத் தந்தையின் மரணம் சில நாட்களுக்குப் பின்தான் தெரிவிக்கப்பட்டது. 19 வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டார். மூன்று மகள்களும், ஒரு மகனும், நன்கு படித்தவர். இவரது தாயார் 94ம் வயதில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் காலமானார். ஒரு சகோதரி. பல வருடங்களுக்கு முன் காலமாகி விட்டார்.

பரந்த வாசிப்பும், சிறந்த ரசனையும் கொண்டவர். இசையில், மெகானிகல் இஞ்சினியரிங்கில் ஆடியோ கருவிகளில் மிகுந்த ஆர்வம் உண்டு. எல்லாவற்றையும் விட காமன்சென்ஸ் உள்ளவர். கண்ணியமும், நாகரிகமும், அன்பும் நிறைந்த பண்பாளர். திருச்சியில் பிரபலஸ்தர். பல கோவில்களில் இவரது கொடை உண்டு. தன் நோய் என்ன என்பதை தெரிந்து கொண்டு, சிறிதும் அஞ்சாமல், மிகுந்த வலியையும் பொறுத்துக் கொண்டு மரணத்தைப் புன் சிரிப்போடு எதிர் கொண்டவர். இவரது இறுதி நாட்களில் இவரது மனைவியும், மகனும், மகள்களும் அருகில் இருந்தார்கள்.

பி.கே. சிவகுமார்

எதையும் எழுதுகிற அளவுக்கு மனமும் ஆர்வமும் இல்லை. குடும்பத்தில் ஒருவரை இழந்தது போல் இருக்கிறது. கடைசியாக மூன்று அல்லது 4 வாரங்களுக்கு முன் ஒரு நாள் அலுவலகம் சென்று கொண்டிருந்தபோது தொலைபேசியில் அழைத்துப் பேசினார். வாரம் ஒருமுறையாவது தொலைபேசியில் பேசுகிற வழக்கம் இருந்தது. அவருக்கு உடல்நலம் சரியில்லாமல் இருந்து அறுவைசிகிச்சை முடிந்தபின் அதில் கொஞ்சம் இடைவெளி வந்தது. இந்த அளவுக்குத் தனக்கு உடல்நலம் சரியில்லை என்பதை ஒருமுறை கூட சொல்லவே இல்லை. என் எழுத்துக்களை என் தந்தையைவிடவும் அதிகம் ரசித்தவர், நேசித்தவர், நான் என்ன எழுதினாலும் அதைப் படித்துவிட்டு உடனடியாகத் தொலைபேசியில் அழைத்துப் பாராட்டுவார். எழுத்தும் எண்ணமும் குழுமத்தை அமைதியாக தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டே இருந்தவர். அவரைப் போன்ற நல்லவர் அழைத்துப் பாராட்டப்போகாத எழுத்து இனி எழுதத்தான் வேண்டுமா என்ற கேள்வி எனக்குள்.

பாரதி மணி

சீரில்லாத என் கணினி இப்போதுதான் விழித்திருக்கிறது. எனது தேடலில் அகப்பட்ட ஓர் அருமையான நண்பரை இழந்து விட்டேன். ஒரே ஒருமுறை 'வார்த்தை' வெளியீட்டு விழாவில் சந்தித்திருக்கிறேன். என் உயிர்மை கட்டுரைகளைப் பற்றி ஒவ்வொரு மாதமும் நான் நினைத்தே பார்த்திராத ஒரு இடத்தை சிலாகித்து அரைமணி நேரம் பேசுவார்.

என் ஒரே புத்தகம் 'பல நேரங்களில் பல மனிதர்கள்' வெளிவந்த போது, தன் செலவில் 30 பிரதிகளை வாங்கி, தன்னைப்பார்க்கவரும் நண்பர்களிடம் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னாராம். இந்த விஷயம் அப்படி என் புத்தகத்தைப் படித்த ஒரு திருச்சி வாசகர் மூலம்தான் கேள்விப்பட்டேன். இப்படியும் ஒரு மனிதரா என்று வியந்துபோகிறேன்.

போனமாதம் அவர் மகள் என்னைத்தொடர்பு கொண்டு 'இன்னிக்கு அப்பாவின் தமிழ்ப்பிறந்தநாள் உங்களிடம் ஆசி பெற விரும்புகிறார். உங்கள் புத்தகத்தை தலைமாட்டில் வைத்திருந்து அவ்வப்போது படித்து மகிழ்கிறார். அவரால் அதிகம் பேச முடியவில்லை. ஆனால் உங்கள் பேச்சைக் கேட்க விரும்புகிறார்' என்று சொன்னபோது என்னால் எதுவும் பேச முடியவில்லை.

நாஞ்சிலாரிடமிருந்து நான் எதிர்பார்த்திருந்த, உண்மையென்று நம்ப மறுத்த அந்த SMS வந்தபோது அதைப் படிக்க எனக்குத் துணிவில்லை. அவருக்கு விரோதிகளே இருந்திருக்க முடியாது. நமது நண்பர் அதிர்ந்து பேசாத மிருதுபாவிணி! நாளை அவரது பிறந்தநாள்!

பாவண்ணன்

வருத்தமாக இருக்கிறது. நான் அவரைப் பார்த்ததில்லை. தற்செயலாக பாரதி மணி அவர்களோடு தொலைபேசியில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவரைப்பற்றி விரிவாகச் சொன்னார். சந்தித்து உரையாடத்தக்க நல்ல மனிதர் என்று அப்போதே புரிந்துகொண்டேன்.

அவருடைய சுவையுணர்வைப் பற்றியும் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றியும் எளிமை பற்றியும் சொன்னதைக் கேட்டபோது அவர்மீது உயர்வான மதிப்பு எழுந்தது.

வாழும் நாளிலேயே அவரைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் தொடர்புகொண்டு உரையாடி இருக்கலாம். காலம் அதற்கு வாய்ப்பு தராமல் போய்விட்டது. அவரைப்பற்றி நண்பர்கள் பகிர்ந்துகொள்கிற நினைவுகளை மட்டுமே இனிமேல் படிக்க முடியும்.

ச.மனோகர்

வ.ஸ்ரீ, சுகா இருவரும் திரு. மோதி ராஜகோபால் பற்றி நிறைய சொல்லுவார்கள். 'வார்த்தை' வெளியீட்டு விழாவில் வ.ஸ்ரீ அவர்கள் என்னை அவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தபோது என்னையெல்லாம் அவர் அறிந்திருந்தது ஆச்சரியத்தை அளித்தது. ஒரு உயர்ந்த மனிதரிடம் பழகும் வாய்ப்பை இழந்தது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

மரபின் மைந்தன் முத்தையா

என் செல்லிடப்பேசி எண் மோதி சாருக்குத் தெரியும். ஆனால் நேராக அழைக்க மாட்டார். அலுவலக எண்ணுக்கு முதலில் அழைத்து, நான் வேலையாக இருக்கிறேனா என்று கேட்டுக்கொண்டு, பிறகு பேசுவார். கேட்டால், "நீங்கள்ளாம் ரெண்டு பத்திரிகை நடத்தவறவாங்க சார். தொந்தரவு பண்ணக்கூடாது" என்பார்.

சென்னை காஸ்மாபாலிடன் கிளப்பில் தன் அறையில் நாஞ்சில் நாடன் அவர்களை வற்புறுத்தித் தங்க வைத்திருந்த சமயமொன்றில் அவரை நான் சந்தித்தேன். அவருக்கு மிகப் பிடித்தமான இடங்களில் அதுவும் ஒன்று. விருந்தினர்களைக் கட்டிலில் படுக்க வைத்து விட்டு, எக்ஸ்ட்ரா பெட்டு வாங்கித் தரையில் படுத்திருந்தார் அவர்.

மதியமும் மற்றவர்களைக் கட்டிலில் உட்கார வைத்து விட்டு, எக்ஸ்ட்ரா பெட்டில் ஜம்மென்று சம்மணங்கால் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு அவர் உரையாடிய பாங்கு நினைவில் இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது. "அடிக்கடி திருச்சி வர்றீங்க! வீட்டுக்கு வர மாட்டேங்கிறீங்களே சார்" என்று உரையாடலைத் தொடங்குவார் அவர். அவர் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்.

சுகா

'நான் திருச்சிலேருந்து மோதி ராஜகோபால் பேசறேன் ஸார்.' சாருஹாஸனின் குரலை ஒத்திருந்த ஒரு குரல். திரு. ஜெயகாந்தன் அவர்களின் மூலமும், நாஞ்சில் நாடன் அவர்களின் வாயிலாகவும், அடிக்கடி வ.ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் சொல்லியும் நான் கேள்விப்பட்டிருந்த பெரிய மனிதர் மோதி ராஜகோபால் அவர்கள் எனக்கு போன் பண்ணிய போது சட்டென்று எனக்கு பதிலுக்கு என்ன பேசுவதென்று தெரியவில்லை. 'எழுத்தும் எண்ணமும்' குழுமத்தில் நான் எழுதியிருந்த 'தாயார் சன்னதி' படித்துவிட்டே அவர் என்னிடம் பேசினார். அன்றைக்கு அவரது தாயாரின் நினைவு நாளாம். எங்களின் முதல் உரையாடலே நீண்ட நேரம் அமைந்தது.

இலக்கியத்தில் அவருக்கிருந்த ஆர்வமும், ஈடுபாடும் உண்மையானது. இதை அவர் பேச்சிலிருந்து என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. குறிப்பாக ஆங்கில இலக்கியத்தில் அவருக்கிருந்த புலமை ஆச்சரியமானது. அவர் சொல்லி நான் கேட்ட பல ஆங்கில எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் எல்லாமே நான் முதன்முதலாகக் கேள்விப்பட்டவை. நான் வாயைத் திறந்து அவரிடம் பேசும் வாய்ப்பு பெரும்பாலும் ஜெயகாந்தனின் எழுத்து குறித்துதான் அமைந்தது. ஜெயகாந்தனுடன் அவருக்கிருந்த உறவை எழுத்திலோ, சொல்லிலோ மற்றவருக்கு உணர்த்த முடியாது. ஒருமுறை சொன்னார். 'ஸார், நான் ஜே.கே-யோட நண்பனா இருந்து பக்தனானவன்'

தனது இளம் வயதில் தகப்பனாரை இழந்த மோதி ஸார், உடனேயே தன் தகப்பனாரின் வணிகத்தை நிர்வகிக்கும் கட்டாயத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார். ஜெயகாந்தனின் எழுத்தும், அவரது நட்பும் கிடைத்த பிறகுதான் தன் வாழ்க்கையை தன்னால் சரியாக அமைத்துக்கொள்ள முடிந்தது என்று உறுதியாக நம்பினார். 'ஜேகே கூட இருக்கும்போது ரொம்ப secure ஆ feel பண்ணுவேன் ஸார்.' இதை பலமுறை அவர் சொல்லி கேட்டிருக்கிறேன்.

நாஞ்சில் நாடன் அவர்களுக்கு மோதி ஸார் ஒரு மூத்த சகோதரர் போன்றவர். நாஞ்சில் சித்தப்பாவுடன் குறுஞ்செய்தி மூலமாக மட்டுமே பேச முடிந்தது. வ.ஸ்ரீ அவர்களுடன் தொலைபேசியில் பேசும் அவர் உடைந்து போயிருக்கிறார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. பி.ச.குப்புசாமி ஐயா இன்று காலை ஜெயகாந்தனுக்கு தொலைபேசி மூலம் மோதி ஸார் விஷயம் சொன்னபோது ஜேகே கலங்கி அழுதாராம். அவரைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். தைரியமில்லை.

ROckforTARIAN

Club President
B. MOHAN

RI President
D.K. LEE

BLOCK - 60

BRICK - 49

08.06.2009

Dist. Governor
P. DHAMODHARAN

Club Secretary
S. SARAVANAN

A Weekly Bulletin from the

ROTARY CLUB OF TIRUCHIRAPPALLI

RI DIST 3000

(In the service of the community since 1949)

CLUB No. 35039

PP.Moti S. Rajagopal is no more. We are missing his friendly company, supportive gestures to the new Rotarians and above all a true Rotarian in words and deeds. Yes, unbelievable but true. He passed away on 9th June 2009 after a brief illness. He was the president of the Rotary Club of Tiruchirappalli in the year 1976-77. During his reign, he organized a major Medical camp in which 3050 persons were benefited. He also mobilized a good amount of money towards the Chief Minister's Flood Relief Fund, besides helping the suffering masses in those hours of agony.

He was the President of the All-India Synthetic Manufacturers and Traders Association for quite a long period. Also he was Secretary of the Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchy rendering collegiate education to the poor and the needy at an affordable cost.

His mortal remains were cremated on 9th June, Tuesday in which most of the Rotarians from our Club paid their last respect to the great soul.

RockforTARIAN conveys the condolences of all Rotarians and their families to the bereaved family. May his soul rest in peace!

உருமு தனலட்சுமி வித்யாலயா மேல்நிலைப்பள்ளி
திருச்சி - 620 002.

என்றும் இருப்பார்

ஓர் ஆண்டில் பயனடைய வேண்டுமானால் தானியத்தைப் பயிரிடு
பத்து ஆண்டுகளில் பயனடைய வேண்டுமானால் மரத்தைப் பயிரிடு
நூறு ஆண்டுகளில் பயனடைய வேண்டுமானால் மனிதனைப் பயிரிடு

இது சீனதேசத்து ஞானி கன்பூஷியஸ் வாக்கு. ஒரு மனிதனால் இந்தச்
சமுதாயம் பயன் பெறப் பல ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியது ஆகிறது.
எனவே தான் மனிதப் பிறவி அரிதான பிறவி என்று போற்றப்பட்டது.
அத்தகு அரிதான மனிதர்தான் திரு மோதி எஸ். ராஜகோபால் அவர்கள்.
மனிதன் பிறந்து, இருந்து போகிறவரை சமுதாயத்தில் தன்னை
நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்ற விதம் தெரியாமலேயே மறைந்து விடுகிறான்.
ஒரு சிலர் வாழ்கின்ற காலத்திலேயே வாழ்வால் பின்வரும் சந்ததிகளுக்கு
நண்பனாய், ஆசிரியனாய், தெய்வமாய், தொண்டனாய்த் திகழ்கிறார்கள்.
அவர்தம் வாழ்வே பிறருக்கு ஒரு பாடம். வாழ்க்கையென்ற சேற்று
நிலத்தில் வழக்கி விழாமல் கடக்கத் துணைபுரிகிறார்கள். மறைந்தும்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உருமு சேஷாசலம் செட்டியார் என்ற மகான் தன் பெயரில் நிறுவிய
அறக்கட்டளையையும் தன் மனைவி பெயரில் நிறுவிய உருமு தனலட்சுமி
வித்யாலயா மேல்நிலைப் பள்ளியையும் மற்றும் அனாதை இல்லத்தையும்
உருமு சேஷாசலம் செட்டியார் எண்ணிய வண்ணம் காத்துநின்ற
பெருந்தகை திரு மோதி அவர்கள். கொடுத்ததை கொடுத்த விதமாகவே
வைத்துக் கொள்ளாமல் அதனை மேலும் வளர்த்தவர் அவர். இன்று
உருமு தனலட்சுமி கல்லூரி, லஷ்மண்தாஸ் மருத்துவமனை, மாற்றுத்திறன்
உடையோருக்கான அமைப்பு என்று பல்துறைகளிலும் விரிவுபடுத்திய
பெருமை திரு மோதி ராஜகோபால் அவர்களையே சாரும். இன்று
உருமு தனலட்சுமி வித்யாலயா தொடக்கப்பள்ளியில் காலடியெடுத்து
வைக்கும் ஒரு குழந்தை முதுகலைக் கல்லூரி படிப்பு, முனைவர் பட்டப்
படிப்பு வரை தன்னை உயர்த்திக் கொண்டு வெளியே செல்லக் கூடிய
அளவிற்கு உயர்த்தியவர்.

கல்லூரி
NCC விழா

இயற்பியல் துறைப்
பேராசிரியர்களுடன்

ரோட்டரி சங்க
விழா

இலவச மருத்துவ
முகாம்

திருச்சியில் நடைபெற்ற
செயற்கை வைர
தேசிய கருத்தரங்கில்

திருச்சி அன்னை
ஆசிரம விழாவில்

ஆரிய வைசிய சங்க
அன்பர்களுடன்

திருச்சி மாவட்ட
ஆட்சியர்
திரு. மூர்த்தி
அவர்களுடன்

பள்ளி அனாதை இல்லத்தை ஓட்டி விளையாட்டு மைதானம் ஒன்று
உண்டு. பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கிடையே அந்த மைதானத்தின் சுற்றுச்
சுவரினை எழுப்பி பிறரால் அந்த மைதானம் கைப்பற்றப்படாது காத்த
பெருமை திரு மோதி அவர்களையே சாரும்.

தூய ஆடை; சிரித்த முகம்; தெளிந்த அறிவு; எண்ணியதை முடிக்கின்ற
திறமை; நல்லதையே எண்ணுகின்ற மேன்மை; உறுதியான உள்ளம்;
பழகாதற்கு இனிய பண்பு இவையே திரு மோதி அவர்களின் உள்ளும்
புறமும். இன்று அவர் உடலால் புலப்படாது போனாலும் என்றும் நம்
எல்லோர் உள்ளத்தும் இருப்பார்.

உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரியின் ஆணியேவர் மோத்தி எஸ்.இராஜகோபால்

டாக்டர். சா.சேகர், M.Com., M.B.A., M.Phil., Ph.D., முதல்வர்,
உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 019.

திருச்சி புறநகர் பகுதியான பாப்பாக்குறிச்சி காட்டுரில் 1970-ல் உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. முதல் தலைமுறை மாணவர்களுக்குக் கல்வி தரவேண்டுமென்கிற நல்ல நோக்கத்தில் தொடங்கப்பட்டு இன்று மூன்றாயிரம் மாணவ, மாணவிகள் உயர்கல்வி பயிலும் நிறுவனமாக உயர்ந்திருக்கிறது. கல்லூரியின் நாற்பது ஆண்டுகால கல்விப் பயணத்தில் எண்ணற்ற சாதனைகள். இச் சாதனைகளில் மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால் அவர்களின் பணி மகத்தானது. கல்லூரியை கல்விச் சோலையாகவும், கலைச் சாலையாகவும் மாற்றிய பெருமை MSR அவர்களுக்கு உண்டு.

கல்லூரியின் சுற்றுச்சுவர் எழுப்பியது, பேராசிரியர்கள், அலுவலர்களின் இல்லங்களுக்குச் சென்று ஆலோசனைகளைக் கேட்டறிந்து கல்லூரி வளர்த்த பெருமைக்குரியவர். சுயநிதி பட்ட வகுப்புகளில் புதிய புதிய படிப்புகளை அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். கல்லூரிப் பணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட நாள்முதல் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டதை நினைத்துப் பார்க்கையில் புருவம் உயர்கிறது. இதயம் கொஞ்சம் வேகமாகவே துடிக்கிறது. அந்த அளவிற்கு கல்லூரி வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்திய பெருமைக்குரியவர்.

ஆண்டுகள் உருண்டோடின. அஞ்சா நெஞ்சராய், அன்பின் பிறப்பிடமாய் உலாவந்த எங்கள் கல்லூரியின் வானம்பாடி MSR அவர்களுக்கு உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டு அறுவை சிகிச்சையும் நடைபெற்றது. குணமாகி மீண்டும் பழைய உத்வேகத்திலேயே கல்விப்பணி ஆற்றினார். அதைக் கண்ட பலரும் வியப்பில் ஆழ்ந்தனர். காலம் சென்றது... கால தேவனின் கணக்குப்படி காலன் அவரைக் கரம்பிடித்து அழைத்துச் சென்றான். அவரது உடல் காலனோடு சென்றிருந்தாலும் அவரது ஆன்மா நம் கல்லூரியின் வளாகத்திலேயே உலா வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆன்மாவின் துணையோடு நம் கல்விப் பணியைத் தொடர்வோம்... என்றும் அவரது நினைவில்.....

செயலாண்மைமிக்க செயலாளர் M.S.R. என்றும் எப்போதும் எம் நினைவில்.....

முனைவர் ஆ.கருணாநிதி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில், பிஎச்.டி.,
பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர், ஆய்வு நெறியாளர், முதுகலை & தமிழாய்வுத்துறை,
உரும தலைச்சுமி கல்லூரி, காட்டூர், திருச்சிராப்பள்ளி - 620 019.

எளிமையும் பெருமையும் ஏற்றமும் பெற்றவர். பழகுதற்கு இனியவர், எங்கள் M.S.R. அவரோடு நேரடித்தொடர்பு கிடைத்தபோது நான் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைந்தேன். காரணம், அவர் கல்லூரியின் செயலாளர் என்பதற்காக அல்ல. அவர் ஒரு சிறந்த படிப்பாளி என்பதால் மட்டுமே பல்வகைப்பட்ட மனிதர்களோடு தொடர்பில் இருந்தவர். 'வாழ்க்கை அனுபவம்' என்பதில்தான்.

அவர் செயலராய் பொறுப்பேற்றபோது குறிப்பிட்ட சில ஆசிரியர்கள் வீட்டிற்கு மட்டும் தான் செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணாமல், அனைத்துப் பேராசிரியர்கள் வீட்டிற்கும் சென்று அவர்களின் குடும்ப உறவில் பங்கு கொண்டவர். கல்லூரி வளர்ச்சியே முதன்மையாக இடம்பெறும் வகையில் அப்பேராசிரியர்களுடன் உரையாடல் நிகழ்த்தியவர்.

என் மகள் 2003 ஆம் ஆண்டு பத்தாம் வகுப்பில் மாநில அளவில் முதலிடம் பெற்றபோது, என் வீட்டிற்கே வந்து தன்னுடைய மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொண்டார். எல்லோரிடமும் அன்பு கொண்டவர் என்றாலும் மனதில் பட்டதை வெளிப்படையாகப் பேசுபவர். சிலருக்கு அது மனச்சங்கடத்தை தந்தாலும் அவரது கூற்றில் உண்மை இருப்பதை மறுத்தற்கில்லை. அவருடைய பேச்சும், சிந்தனையும் என்னைப் போன்றோரைப் பெரிதும் ஈர்த்தன.

பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகளின் நிர்வாகத்தினரோடு எனக்குத் தொடர்பு உண்டு என்றாலும் நம்முடைய MSR போன்ற படிப்பாளியை நான் எங்கும் அறியவில்லை. எந்தத் துறை குறித்தும் அவருடன் நாம் விவாதிக்கலாம். அந்த அளவிற்கு அவர் ஒரு சிந்தனைச் சுரங்கமாத் திகழ்ந்தார். அவர் மறைந்துவிட்டார் என்று கூறுவதைவிட எல்லோர் மனதிலும் நிறைந்து விட்டார் என்றே கூறவேண்டும்.

MSR ஒரு பதிப்பாளர், புத்தக வாசிப்பாளர், சிந்தனையாளர், மொழிப்புலமை மிகுந்தவர், குறிப்பாக ஆங்கில அறிவில் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஒரு கல்லூரிப் பேராசிரியர்,

தன்னுடைய பாடத்திட்ட நோக்கிலேயே தன் வாசிப்பு அனுபவத்தைத் தெரிவிப்பார். ஆனால் இவரோ சமூக, அரசியல், தத்துவம், மொழி ஆகிவற்றைக் குறித்து ஆழமான வாசிப்பையும், புதிய கருத்து மதிப்பீடுகளையும் கொண்டிருந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள பிரபலமான எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் என அவருடைய தொடர்புப்பட்டியல் நீளும். குறிப்பாக ஜெயகாந்தன், பொன்னிலன், சிற்பி, நாஞ்சில் நாடன் என்று பட்டியல் தொடரும். மற்றவர்க்கு உதவி புரிதலின் அவர்க்கு நிகர் அவரே என்று கூறலாம். அவரால் உதவி பெற்றவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலை நான் கூற முனைந்தால் பக்கங்கள் போதா. அத்தகைய செயலாண்மை மிக்க செயலர் பெருந்தகை MSR என்றும் எப்போதும் என் நினைவில்...

மனித நேயத்தின் முகவரி

டாக்டர். இ.ஆர்.இரவிச்சந்திரன் M.A., M.A., M.Phil., Ph.D., B.L.,
தலைவர், தமிழ்த்துறை - சுயநிதிப்பிரிவு, உரும தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சி - 620 019.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் பழி

என்கிற குறட்பாவிற்கு ஏற்ப தன் பொருளால் பிறர் பசி தீர்த்தலையே வாழ்வின் முதல் கடமையாகக் கொண்டிருந்தவர் வித்யா சேவாரத்னம் மோத்தி. எஸ்.இராஜகோபால் அவர்கள் என்றால் மிகையில்கலை. அவர் ஒரு நடமாடும் கலைக்களஞ்சியமாய் வாழ்ந்தவர். உரும தனலெட்சுமி கல்லூரி கல்வி தரும் நிறுவனமாக மட்டும் இருந்து விடாமல் கலை வளர்க்கும் (Fine Arts) கலைக் கூடமாகவும் வளர வேண்டுமென்று நினைத்து கல்லூரிக்குள் கலை வளர்த்தவர். சுந்தரத் தெலுங்கும், சுகமான தமிழும் அவரின் சுவாசக் காற்றாக இருந்ததை அவரோடு பழகியவர்கள் நன்கு அறிவர். அதோடு மட்டுமின்றி ஆங்கில இலக்கியங்களில் கற்றுத் துறை போகியவர். அவர் கூறும் ஆங்கில மேற்கோள்கள் நம்மை அதிசயப் பட வைக்கும் அத்தகைய புலமையாளர்.

பேராசிரியர்களுக்குப் பேராசிரியராய் இருந்து எல்லோரையும் அன்பாய் வழி நடத்தும் நல்லதொரு பண்பாளர். கல்லூரியின் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினராய், துணைச் செயலராய், பொருளாளராய், செயலாளராய் பல்வேறு பரிமாணங்களில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலும் அயராமல் பாடுபட்டவர். நல்லவர்களையும், படிப்பாளிகளையும், படைப்பாளிகளையும் (எழுத்தாளர்கள்) கண்டறிந்து நட்பு பாராட்டுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. ஜெயகாந்தன், நாஞ்சில் நாடன் போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் அவரின் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நண்பர்கள் என்பது கவனத்திற்குரியது.

அவர் ஒரு வைர வியாபாரியாக இருந்தாலும் கல்வியை வணிகம் செய்யாத மாமனிதர். பன்முகப் பரிமாணம் கொண்ட வித்யாசேவரத்னம். மோத்தி. எஸ்.இராஜகோபால் அவர்கள் நல்லதொரு படிப்பாளி, நிர்வாகி, இலக்கியவாதி, கலை ஆர்வலர், ஏழை மாணவர்களின் கலங்கரை விளக்கம் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியர்கள் அலுவலர்கள், ஊழியர்கள் அனைவரின் இல்லத்திற்கும் தேடிச் சென்று உரையாடி அவரவர் நிலையறிந்து உதவிய மனிதநேயப் பண்பாளர். மாணவர்களின் திறன் வளர்க்க பல்வேறு அமைப்புகளை உருவாக்கிய தகைமையாளர்.

மேலும், எவர் மனமும் புண்படாமல் நிர்வாகம் செய்கின்ற நுட்பம் அறிந்தவர். இவை மட்டுமின்றி கல்வி நிறுவனத்தின் நிறுவனர். திருமிகு. சேஷாச்சலம் செட்டியார் மற்றும் வரலாற்றுப் பேரறிஞர் பன்மொழி வித்தகர் மரியாதைக்குரிய மேனாள் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் G.C. பட்டாபிராம் ஆகியோரின் வழியில், அண்மையில் மறைந்த

மேனாள் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் கல்வி வள்ளல் திருமிகு கல்கி. G.R. வரதராஜாஜி அவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றி கல்விப் பணியில் இராஜமுத்திரை பதித்த சாதனையாளர்தான் மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால் அவர்கள்.

அவரை சந்திக்கிற போதெல்லாம் சமீபத்தில் என்ன நூல் படித்தாய் என்று அன்போடு பேச்சைத் தொடங்கி படிக்க வேண்டிய பல நூல்களையும் பட்டியலிட்டு அறிமுகப்படுத்தும் நனைவாற்றல் படைத்தவர். தன்னைத் தேடிவந்து உதவி கேட்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் வற்றாத ஜீவ நதியாய் வாரி வழங்கக் கூடிய கொடையாளராகத் திகழ்ந்ததோடு மனிதநேயத்தின் முகவரியாகவே வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர். தொலைபேசியிலும், நேரிலும், வீட்டிற்கு வந்தும் பலமுறை பாராட்டியிருக்கிறார். அந்த பாராட்டு இனியும் கிடைக்குமா?... கலங்குகிறேன்.

பல்வேறு பெருமைகளுக்குரிய வித்யா சேவாரத்னம் மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால் அவர்களின் மறைவும், இழப்பும் கல்லூரிக்கும் குடும்பத்தாருக்கும், தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்திற்கும் என் போன்ற வளரும் இளம் பேராசிரியர்களுக்கும் மிகப்பெரிய இழப்பு என்பதிலே மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

அவரது அரிய பணிகளும், சாதனைகளும் கால வெள்ளத்தால் கரைத்து விட முடியாத மாணிக்கக் கற்களாக, இந்த பூவுலகம் உள்ளவரை ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும். அந்த விலை உயர்ந்த வெளிச்சத்தில் நாம் நன்றியோடு நடை பயில்வோம்.

வாழ்க மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால் புகழ் வளர்க அவரின் குடும்பத்தாரும் தலைமுறையும்

தாய்மை என்மை தொன்மை

மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால்

தலைவர், பேராசிரியர்கள் & மாணவர்கள், சமூகப் பணித்துறை,

உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி, திருச்சி - 620 019.

மனிதர்களில் இவரும் மனிதர் என்று இல்லாமல் மனிதர்களில் இவர்தான் மனிதர் என்று அடையாளப்படுத்தி பெருமைப்படும் அளவிற்கு தொண்டுள்ளம் படைத்தவர், எளிமையாக இருப்பார். இனிமையாகப் பேசுவார். கல்லூரியில் எத்தனையோ பாட வகுப்புகள் இருந்தாலும் சமூகப் பணித்துறையின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தியவர். சமூகப் பணித்துறை வகுப்புகளின் மூலம் எழை மாணவர்களுக்கு சமூகத்தை உணர்த்த நனைத்தவர்.

தரமும், திறமும், மிக்க பேராசிரியர்களையும், பேராசிரியைகளையும் அடையாளம் கண்டு இக் கல்லூரியில் பணியாற்ற வாய்ப்பளித்தவர். அவர் உலக வாழ்வினிருந்து மறைந்தாலும், எல்லோர் உள்ளத்திலும் நிறைந்து வாழ்கிறார். அவரின் நினைவிலேயே... வழியிலேயே கல்விப் பணி செய்வோம்... என்றும் நன்றியுடன்.....

In memory of Shri. Mothi S. RajaGopal

Dr. V. VIJAYALAKSHMI M.A., M.Phil., Ph.D.,

Associate Professor and Head,
Department of English, Urumu Dhanalakshmi College,
Trichirappalli - 620019.

Shri. Mothi S.RajaGopal is a man par excellence, a multifaceted personality, a man of integrity and dedication. He is a man with a social outlook. He associated himself with many social activities. Being a member of the Rotary club of Trichy, he was instrumental in conducting Book Exhibition in the city for the first time under the banner of Rotary Club. As he was also a member of the Trinity Lodge he proved himself as a man of philanthropic attitude. He donated amply to many educational institutions in the city. His main concern in his life was to educate the downtrodden mass especially the girls.

As an administrator, he proved his mettle as a very good task master. Making himself familiar with his subordinates, he knew how to extract work from them. In his tenure of being the secretary of Urumu Dhanalakshmi College, he elevated the status of the college to greater heights with his active involvement in the activities of the college.

His knowledge of literature has to be mentioned. I used to look at him with awe while he spoke of very recent British and American writers and their works. We stand far below before him with regard to his knowledge of literature. He might have acquired his interest in literature by his association with famous literary giants of Tamil Nadu like Jayakantan, Nanjil Nadan and others. Jayakantan has fondly remembered and made many references to him in his writings. Mr. Irai Anbu, Secretary for Tourism Development, Government of Tamil Nadu, also a prolific writer has expressed his feeling of wonder at the friendship between Jayakantan and Shri Mothi. S. RajaGopal in the following words.

“ஜெயகாந்தன் மூலமாக எனக்கும் நிறைய நண்பர்கள் கிடைத்தனர். அவரைப் பற்றியே பேசி மகிழ்ந்திருக்கும் அவர்களைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வியப்பாக இருக்கும். மோத்தி ராஜகோபால், ராஜசபை போன்றவர்களோடு பழகியபோது, ‘இத்தனை ஆழமான நட்பா’ என்று யோசிக்கத்தோன்றும்.”

He has always been a source of inspiration and encouragement to others. When I was in the moment of selecting a topic for my Ph.D thesis, I choose to translate one of Jayakantan's novels mainly because of his influence. I thought he would be a better reference book for Jayakantan than any other book. His demise has caused a great vacuum in the campus of Urumu Dhanalakshmi College and in the literary arena of Trichy city.

"M.S.R." - இலக்கிய உலகின் முன்றொழுத்து

Dr. V.Vasudevan, Associate Professor,
Head & Professors Department of Maths
Ururu Dhanalakshmi College, Trichy - 620 019.

பரிதியின் பேரொளியைப்போல பார்மிசை தன் ஒளியைப் பரப்பியவர். அவருடைய சேவடியில் அணிவதற்கென்றே கனிவுடன் நெஞ்சு கடித மலர் வரையத் தொடங்கினேன். அவர் அருளாலே அவர் தாள் வணங்கி சிந்தைக்கு இனிய அனுபவக் கட்டுரையைத் தொடர்கிறேன்.

என்ன தவங்கள் செய்து, எத்தனை காலம் ஏங்கினாலும் இனியும் வருமா அவரது காலம். விதமொரு இலக்கியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வேண்டியவாறு அவற்றை மாற்றி நின்றவர். மற்றவர்க்கு மகிழ்ந்து சொன்னவர்.

தேடு கல்விச் சூழலை இக்கல்லூரி வளாகத்தில் ஏற்படுத்தியவர். ஒழுக்க நெறிகளை உயிராய் வளர்த்தவர். தெளிவு, அவர் சிந்தையிலும் செயலிலும் வெளிப்பட்டது. தீர்க்கம் அவரது நோக்காய் அமைந்தது. உரையினை விலக்கிவிட்டு மூலத்தை தேடச் சொன்னார் முற்றிய அறிவின் முறையாய் நின்றார். கல்வெட்டு வரலாற்றைக் கருத்தாய் தொகுத்தார்

பாரில் உள்ள பல நாட்டினருக்கும்
புதுநெறி பழக்க நூலகம் அமைத்தார்
போற்றுபவர் போற்றட்டும், புழுதிவாரித்
தூற்றுபவர் தூற்றட்டும் - ஏற்றதொரு கருத்தை
எவர் வரினும் அஞ்சாது சொல்லும், சிங்கம் அவர்.
ஊதுங்கள்! அவரது வெற்றியை,
ஒலித்திடுங்கள்! அவரது வாழ்த்துக்களை
ஓதுங்கள்! அவரது கொள்கைகளை.

அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளில் ஒன்றையாவது தொடர்த் தொடர்வது இக்கல்லூரியில் பணியாற்றும் நாம் அவருக்கு ஆற்றுகின்ற கடமை.

சுடுதலும், குளிரும் உயிர்க்கு இல்லை
சோர்வும், வீழ்ச்சியும் M.S.R. தொண்டருக்கு இல்லை.

**Department of Physics,
Ururu Dhanalakshmi College, Kattur, Trichy.**

MSR - in common with Feynman

Shri Moti cherished the quotes of Feynman.

"I was born not knowing and have only had a little time to change that here and there."

-Richard Feynman

'Moti' as the name depicts, may have the meaning 'pearl' and a beginning of 'moti'vation. Clad in simple dhoti and Shirt MSR would always enter the campus with cheerful smile. His bright eyes and vibrant voice would draw everyone to have a good acquaintance with him. He would go on from topic to topic from ancient literature to modern British period without even faltering the names and dates.

As a person with an abundant sense of humour, he always delighted us with humorous anecdotes and stories. He showed his interest in talking about Feynman lectures and Tao of Physics with great enthusiasm and compared it with meta physical ideas with authority which was a pleasant surprise to the physics teachers like us. We marvelled at his stupendous memory.

His vision was to establish a sophisticated physics laboratory in our college. The present laboratory is the brain child of this eminent patron and it has grown to the present level and cater to the need of the students. His analytical bent of mind has facilitated the research activity of the department. The impact of his visit to academic institution in USA was realised in his wish to make the Physics Laboratory of our college as a Peding Centre of research in Bharathidasan University in the coming years.

He has implemented innovative, radical ideas by starting PG courses in physics and encouraged the students to do fundamental research. He was also instrumental in starting a quarterly magazine in physics for the benefit of UG and PG students.

MSR followed the foot steps to of G C Patabiram, the former chairman and the mentor of the college council in maintaining cordial relationship with eminent professors like P.K.Ponnusami and others.

His ideas are ever green, long cherished and sustained in the Department of Physics in the years to come.

"Mothi S. Rajagopal A Super Human"

**Dr N Vembu,
Associate Professor and Head Dept of Chemistry,
UD College, Tiruchirapalli -19.**

It gives immense pleasure in recalling the evergreen memories about our past Secretary and Correspondent Vidya Seva Rathinam Shri Mothi S Rajagopal .

To fall in line with the motto of our institution *Laborare Est Orare* (the best form of worship is to work) and mission of our institution "liberate through education and build a strong nation", Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchirapalli, is continuously proving its standard because of the untiring, committed and dedicated contributions of our beloved Secretary, Shri MSR.

The college has attained several distinctions in academics as well as in infra structure facilities because of him. He attracted me as a person bestowed with rich knowledge in all walks of life.

The happiness and encouragement he had shown to me when I was selected as an Honorary Visiting Professor, Dept of Chemistry, Royal College of Surgeons (RCSI), Dublin, Ireland for 3 times has helped me in enriching my international publications and collaborative research endeavour.

Above all he is a "superhuman" who always spent his valuable time for the benefit of the institution and all his memorable contributions highly instigate all of us to follow his noble path.

Reminiscences of MSR

Dr. N. Subramani, Head, Department of commerce, UDC, Trichy.

Shri. Mothi. S. RajaGopal, an excellent administrator, ever smiling personality is the only man who took keen interest in uplifting our students. He used to appreciate both students and staff members if they excel in their academic activities. He visits all lecturers personally by going to their homes and has personal care for them. He wants every staff member to be updated and he himself read many books on management concept. He will raise questions to the staff members and clarify his doubts especially in management. As soon as he meets a lecturer, he raises the questions such as Did you read this book? Such a best reader of many books, has a good knowledge in administration, a service minded personality who wants every student to have atleast a meal per day is not now but in all our minds and hearts.

A Living Legend

Dr. M. Vasantha

Associate Professor of Commerce,
Urumu Dhanalakshmi College, Trichy - 19.

Vidhya Seva Rathnam Shri. Mothi. S. Raja Gopal is the only man who sowed the seeds of enthusiasm and motivation in the hearts and minds of every girl student and woman lecturer. He brought more reforms especially to the girl students and he was always interested in uplifting their well being. He always had a close and cordial relationship with every lecturer and he used to appraise their activities. He wanted every woman lecturer to indentify the potentialities of girls and to encourage them by providing proper opportunities for them. He used to appreciate the Association incharge if any student represent that Association. (For eg.) When I was an NCC officer, the NCC girl students (Thatchayini, Revathy, Vidhya) represented Tamilnadu in Republic Day parade at Delhi. He called me over phone and appreciated me. At that time he was hospitalised in Coimbatore and he said, "don't disown" it is you that have put your efforts to bring your students at this levels". I was almost in tears. He is a man of character and commitment.

Only in his period, our students of Urumu Dhanalakshmi College participated in many BARD-FEST (Bharathidasan Univerity Fine Arts Festival) and got prizes too. He wanted every student to be both academically rich and to be smart in extra-curricular activities. He used to visit all NSS special camps and meet the students of NSS and give them sweets, cakes etc. as a parent of NSS students. Even parents of NSS students never come and to meet the students of NSS but he used to meet them and encouraged them and he will also eat with them and accompany them as a NSS student. He used to say always "Acceptance is Negative, Tolerance is Positive" Yes At present, we have to tolerate without his presence. A man's worth is known after his death.

Long live MSR's Glory.

**சாதனையாளர்
மோத்தி. எஸ். இராஜகோபால்**

**Dr. T.Semban, Associate Professor & Head
Department of Economics, U.D.College,
Tiruchy - 19.**

மதிப்பிற்குரிய ஐயா செயலர் மோத்தி S.ராஜகோபால் அவர்கள் தம்முடைய காலத்தில் அரியபெரிய பல சாதனைகள் செய்துள்ளார். அவற்றில் குறிப்பாக தம்முடைய மாணவர் விடுதி கட்டி 20 ஆண்டு காலமாக சீரழிந்து, ஒரு சரியான அமைப்பு இல்லாமல் காணப்பட்டது. அவர் தம்முடைய பதவியை ஏற்ற உடனே மாணவர் விடுதியை சீர்படுத்தி அதற்குண்டான சுற்றுசுவர் எழுப்பி அதை சிறப்பாக்க ஆரம்பித்த பெருமை அவரையே சாரும். அடுத்ததாக மாணவியர் விடுதியை UGCக்கு மனுச் செய்து வாங்கித் தந்த பெருமை அவரையே சாரும்.

அவருடைய காலத்தில் பல புதிய பாட பிரிவுகளில் குறிப்பாக இளங்கலை, முதுகலை, சமூகபணியியல் கொண்டு வந்தார். பேராசிரியரின் இல்லங்களை தேடிச் சென்று குடும்ப உறுப்பினர்களிடம் அளவளாவினார். இந்த செயல் எல்லா பேராசிரியரின் உள்ளங்களில் உந்துதலாக இருந்தது.

Dr. S.M. Suriya Kumar Department of Economics

The memory of Mothi Sir is the true guidance to all of us to reach higher levels in servicing the people.

He has always been with us as a genuine "friend, philosopher and guide" to all of us.

The moments be enjoyed with us in "shaping the college" will always be fresh in our memory. For more than a decade he was totally absorbed with the progress of the college. Well versed in all subjects he was equally at home with teachers of Science, English, Tamil, Economics etc. Indeed, everyone of us had a lesson to learn on some subject from him. Younger generation and their holistic growth are foremost in his agenda for survival and progress. The poor children in orphanage and those in the school and college were dear to him. On his regular visits to the campus he would motivate others to work constructively to encourage the poor students.

As already noted, the noble "persona" of Mothi Sir and his life activate us to fulfill his dreams for the youth.

OUR CORRESPONDENT

By Department of Computer Science

Moti S.Rajagopal, born and brought up in Tiruchirappalli, is one of the most respected philanthropist and educationist in the field of education. He is considered to be one of the three pillars of Urumu Dhanalkshmi College alongside Shri G.C.Pattabiram and Kalki Varadharajulu. Beginning his career as a diamond merchant at his very early age and grown to the level of the few important personalities in Tiruchirappalli because of his innovative ideas in the fields, wherever he entered.

Shri. Mr MSR has been instrumental in establishing the first sophisticated computer Laboratory which was established at our school campus under his guidance now cloned to 180 terminals at our day college.

The Computer Science Department has done a pioneering work in conducting workshop on "Microcontroller and Microprocessors" for college teachers in the year 2000, which was inaugurated by the then Registrar of Bharathidasan University Shri Ayothi, and presided over by Mothi S. Rajagopal.

He has also provided the internet facility now enjoyed through out the campus and planned in a foot for making the campus with wireless network (wifi) with his divine blessing.

He was also instrumental in conducting personality development programme for the teachers of self financing courses which facilitated in the improvement of their motivation and confidence.

One of his singular achievement is the concept of audio visual hall equipped with LCD a decade ago. He constantly encouraged the teachers to use visual aids splendidly in teaching methodology. This mode of teaching is appreciable and remarkable. He was instrumental for conducting viva voce examination to the students residing in foreign countries through online videoconferencing for the first time in Bharathidasan University.

Another notable progress owing to his vision is digital library which is slowly becoming a reality.

He also provided guidance for starting B.Sc, M.Sc Information Technology courses in our campus and encouraged the members to make use of the campus throughout the year for academic and student improvement activities.

Department of Microbiology

Sri Mothi S. Rajagopal was known to me since 1993 onwards. He was a role model for me as well as our department. He is an ardent personality with cherished thoughts.

He was the key person to introduce the B.Sc., M.Sc., & M.Phil., Microbiology in our esteemed institution.

He has tremendously cooperated with us for the financial support and for the upgradation of UG, PG & M.Phil., lab infrastructure (Book, Jounales, Instruments, Etc...)

Whenever he visits the college he never forgets to visit the department, to motivate the teacheing staff members.

Under the able guidance of our late MSR sir, the department secured many university ranks and medals.

Personally I had discussed with him a lot of things regarding our department upgradation. He gives his valuble suggestions and his views were very helpful to us. More over he was a person who was very keen in extra curricular activities.

To sum up he is a person, who is calm, but loaded with valuable thoughts.

He is a delightful person who enchants every one.

Although he is not with us today, his thoughts always encircle us.

First of all the Department of Physical Education feels that it had lost a member who showered his blessings and always gives encouragement for all the activities in sports and games.

During his period he initiated to conduct sports meet as in other colleges and that had become a great

success and I feel that his dream was fulfilled and it resulted in our athletes performances in the intercollegiate university meet and many of our students represented Bharathidasan University team in various sports and games.

He gave full support for creating two practice wickets (one cement and one clay) which nurtured our players to compete with other colleges and successfully our college cricket team won first place in all five divisions in Trichy District League and became inter collegiate champions.

He supported other games also and converted a barren land as a football play field which helped our boys to show good performance in Trichy District Football League and in the inter collegiate tournaments.

He supported participation of women in sports which provided good results in "Weight lifting, our college becomes Bharathidasan University intercollegiate women weight lifting champion. He wholeheartedly supported bringing new activities in the campus. He was instrumental in bringing new play fields for hand ball and net ball.

His dream, a student of our college representing India was achieved by our athlete S.Ragunath and power lifters Suresh and Jeevan representing India in SAF Games, Colomobo, Srilanka, Common Wealth Weight lifting and Power Lifting Championship Pune, India, respectively.

His involvement as a life member of chess association made us organize inter-collegiate Chess Tournament for the last seven years. His involvement in muscle sports made our college receive Body Building Championship continuously for the last five years.

NATIONAL CADES CORPS

In - his period, five of our students represented RD parade. His sign of encouragement in the NCC representation Tamil Nadu congent has awarded 50% course fee concession in the unaided courses. This has motivated a number of cadets to enroll themselves in NCC in our campus. It is he who gave soul and body to college especially to sports department.

மோதியின் பன்முகங்கள்

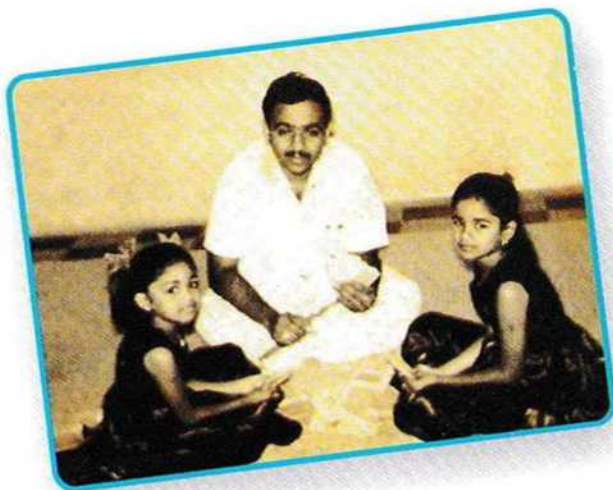
1957

1999

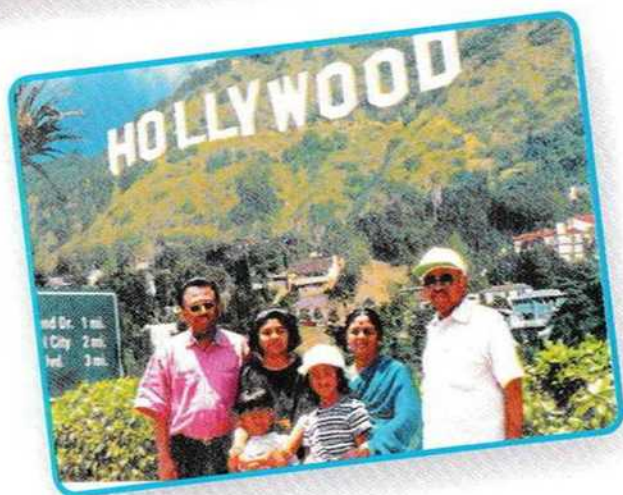

ஆலம் - மனையறத்தின் வீரர் - விழுதுகள்

குழந்தைகளுடன் பொழுதுபோக்கு

இலக்கிய ரசிகர் இனிய உறுவினர் மொழி

Dr.P.Sakthivel M.Sc.,M.Phil(phy),Ph.D., M.Sc(IT),M.Phil(CSc)

Head, Department of Computer Science,

Urumu Dhanalakshmi College, Tiruchirappalli-19

திரு மோதி அவர்கள் பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட இனிய மனிதர். நான் கணினித் துறையில் பணியாற்றினாலும் தொல்லியியல் துறையில் உள்ள ஆர்வத்தால் வரலாற்றுத் தொடர்பான புகைப்படங்களைச் சேகரிப்பதைப் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவன்.

ஒரு முறை பல்லவர் காலத்துச் சிற்பங்களின் நேர்த்தியைப் பற்றியும், 7ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில்தான் முதல் முறையாகக் குடவரைக் கோவில்களில் விநாயக வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதைப் பற்றித் தொல்லியியல் நிபுணர் சென்னை எஸ்.ராமச்சந்திரன் கூறியவற்றைப் பற்றி திரு மோதி அவர்களுடன் பேச நேர்ந்தது. என் ஆர்வத்தைக் கண்ட திரு மோதி அவர்கள் தனது நண்பர் திருச்சிராப்பள்ளி நாணயவியல் சங்கத்தை உருவாக்கிய மதிப்பிற்குரிய அய்யா பழங்காசு சினிவாசனை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். நானும் திரு மோதி அவர்களும் சினிவாசன் இல்லம் சென்றோம். அவர் வீடு பல்லாயிரம் அரிய புத்தகங்களைக் கொண்ட ஓர் அழகிய நூலகம் என்றே சொல்லலாம். அங்கு கணினியின் தேவையை உணர்ந்து ரூபாய் 25000 மதிப்புள்ள கணினியை ஓரிரு தினங்களில் பரிசளித்தார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக கல்வெட்டுயியல் பயிற்சி முகாம் ஆண்டு தோறும் நமது கல்லூரியில் பழங்காசு சினிவாசன் நெறிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் நடைபெற்று வருகிறது.

அதேபோல தமிழ் மொழி, பண்பாடு, கலாச்சார ஆராய்ச்சியாளர் புதுக்கோட்டை பேரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்பதியர் நடத்திவரும் மிகப்பெரிய தனியார் நூலகத்திற்கு ரூபாய் 25000 மதிப்புள்ள கணினியைப் பரிசளித்தார். அரிய நூல்களைச் சேகரிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்ட திரு மோதி அவர்கள் எந்த விழாவிற்குச் சென்றாலும் இலக்கியம் செறிந்த நூல்களைப் பரிசளிப்பார்.

பல்வேறு பணிகளுக்கிடையே குறும்படங்களைப் (short movies) பார்த்து ரசிப்பார். ஒருமுறை சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் சாயாவனம் கந்தசாமி அவர்களைக் கல்லூரிக்கு வரவழைத்து எழுத்தாளர் தயாரித்த குறும்படங்களை நமது கல்லூரி AV Hall ல் போட்டுக் காண்பித்தார். மிகச்சிலரே (10 பேருக்கு குறைவாக) கலந்து கொண்ட அந்தக்கூட்டத்தில் நான் பேரா.சிவக்குமார், பேரா. கல்யாணசுந்தரம், பேரா. சத்யன் போன்றவர்கள் கலந்து கொண்டோம். சாயாவனம் கந்தசாமி நாவல்களில் பொதிந்துள்ள magical reality (மாய மெய்மை) யுத்தி கையாளப்பட்ட நேர்த்தியைப்பற்றி பேசத் தொடங்கினோம். 19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஓவியர்கள்

பயன்படுத்திய இந்த யுக்தி பிற்காலத்தில் :பால்கனர் (Faulkner), மார்க்யூஸ் (Márquez), ஜான் :பொளர்(Fowler) போன்ற கதாசிரியர்களால் எப்படி கையாளப்பட்டது என்பதைச் சாயாவனம் கந்தசாமி விளக்க மோதி அவர்களும் கலந்துரையாடி அனைவரையும் வியப்புறச் செய்தார்.

மதுரையில் திரு. இறையன்பு I.A.S அவர்கள் லஞ்ச ஒழிப்புத்துறை நிர்வாகப்பொறுப்பில் இருந்த போது அவரைச் சந்தித்து நமது கல்லூரியில் IAS பயிற்சி வகுப்பு தொடங்கும் விழாவிற்குத் தலைமை ஏற்க அவரை அழைக்கச் சென்றோம். திரு மோதி அவர்களுடன் நான் பேரா.சி.ட்னி பேரா.சிவக்குமார் பேரா. கல்யாணசுந்தரம் பேரா. வேம்பு மற்றும் பேரா சுந்தர் மதுரை சென்றோம். திரு. இறையன்பு I.A.S அவர்களது வரவேற்பரையில் ஒரு மிகப்பெரிய மேசை மேல் 50க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் படிக்கப்பட்ட நிலையில் திறந்து கிடந்தன. Lao Tsu வில் தொடங்கி இடைக்கால இலக்கியம் (medieval period) வரை அவர் பேச ஆங்கில பேராசிரியர் .சி.ட்னியின் கலந்துரையாடலுடன் மோதி அவர்களும் பங்கு பெற்றார். அவர்களுக்கு இலக்கியங்களின்பால் இருந்த பற்று நிகரில்லாதது.

அவர் கடைசியாகக் கோவை செல்வதற்கு முன் அவரைப் பார்ப்பதற்காக பேரா வாசுதேவன், பேரா பசுபதி அவரது இல்லம் சென்றபோது கல்லூரி வளர்ச்சி பற்றிப் பேசி நெகிழ்ந்ததை பேரா.பசுபதி அவர்கள் சொல்ல பலமுறை கேட்டு நெஞ்சம் கனத்திருந்திருக்கிறோம். அனைத்துப் பேராசிரியரிடத்திலும் ஒரு குடும்ப உறுப்பினராகவே இருந்தார்.

நானும் திரு. கி.ஆ.பெ அவர்களது பேரன் பேரா. வீரமணியும் அவரைப் பார்க்கச் சென்றோம். பேரா. வீரமணியின் பெண் குழந்தைகள் மீதும் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆவலாய் அழைத்து வரச் சொன்னார். அந்த ஓரிரு வாரத்தில் காலன் அவரை அழைத்துச் சென்று விட்டான். அதுவே கடைசி சந்திப்பாகி இதயம் கனத்தது.

என் இதயத்தில் பொறித்த அவரது கல்வெட்டு வரிகள் அழியாச் சுவடுகளாய் ஆனந்தம் சுரக்கும்.

இறந்தோர்புகைக்கப்படுவதில்லை இகைக்கப்படுகிறார்கள்

பல மனங்களைத் தட்டி எழுப்பிய ஓர் உதயம்
நம்மில் தற்போதில்லை; இரக்கத்தின் இராகமென
வாழ்வை வசந்தமென பிறர் வாழ தனை
கரைத்த வசந்த நிலா நம்மில் இல்லை!
உள்ளமதில் நீக்கமற நிழலாடும் உன்னத படைப்பு நம்மில் இல்லை!
பல மனங்களைத் தட்டி எழுப்பி, பல நூறு
இதயங்களை வாழவைத்த இன்னுயிர் நம்மில் இல்லை!
ஓர் கனவுகளின் ஓவியமாம் திருவாளர் ராஜகோபால் நம்மிடமில்லை!
இருப்பின்:-
நம் உள்ளமதில் இல்லமதில் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளார்.
ஓ! ஆலமரமே நீ வீழ்ந்து விடவில்லை;
விழுதுகளாய் எம்மில் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளாய்
சரித்தரமே நீ சரிந்து விடவில்லை, எங்களில்
கசிந்து கொண்டுள்ளாய் என்றென்றும் வாழும்
வரலாறே உமை வணங்குகிறோம்!

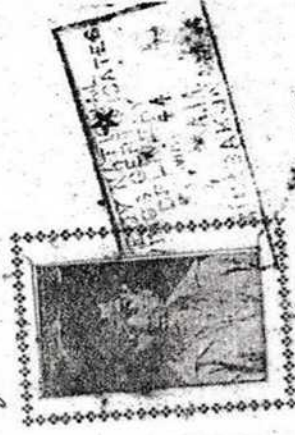
Sisters of Lakshman Dass Hospital.

BOOK POST

M. R. K. L. 12000
R. S. 12000
R. S. 12000
R. S. 12000
R. S. 12000

Aksharabiyasam Invitation

From
PRO: 45
MOTHI RAJAGOPAL CHETTIAR SON,
R. SRIRAMULU CHETTIAR,
JEWELLER, TRICHINOPOLY.
PRO: UNITED CHEMICAL DIAMOND WORKS & JEWELLER, TRICHINOPOL

MOTHI R. SRIRAMULU CHETTIAR
(SON OF MOTHI RAJAGOPAL CHETTIAR)
JEWELLER, TRICHINOPOLY.

requests the pleasure of your company
with family and friends

on the occasion of the Aksharabiyasam of his son

Chiranjeevi: RAJAGOPALAM

on 5th May 1944 at his residence.

AKSHARABIYASAM : at 11 to 11:30 a.m. (U.S.T.)

ராஜகோயால்!!

எங்களைத் தவிக்கவிட்டு நீ எங்கு சென்றாய்!
இங்கு இல்லாத எதை நீ தேடிச் சென்றாய்!
பாங்குடன் அனைவரையும் அன்புடன் அரவணைத்தாய்!
எங்குசென்று உன்னை நாங்கள் காண்போம்!

நாவும் பகலும் உனக்குத் துணை புத்தகங்கள் தானே!
ஜாமம் ஆனாலும் கண் விழிப்பது புத்தகத்தில் தானே!
கோவில் என்றாலே உனக்கு எத்துணை கொள்ளை இன்பம்!
பாரினில் உனக்கு அஞ்சனை மகன்தானே ஆதரவு!
ல் எனும் எழுத்துதானே கல்வியெனக் கொண்டு ஆதரவு அளித்தாய்!

காண்போரையெல்லாம் அன்புடன் உன் மனதில் கொண்டாய்!
பண்புள்ள பாவலர் நாவலர் எல்லோரையும் பாசத்துடன் அரவணைத்தாய்!
அன்புடன் நீ நிழலாக இருந்து ஆயிரமாயிரவரை வளர்த்தாய்!
எங்கு தேடினும் உன் நல் இதயத்தைக் காணவில்லையே!
மங்காத புகழ்கொண்ட உன் இதயமாம் கனியை
எங்களுக்குத் தந்துவிடு!

பாரினில் நீ தொடாத துறையே இல்லை எனலாம்!
ஊரெங்கும் தேடித் தேடி புதுப்புது தொழில்களை வளர்த்திட்டாய்!
யாரிடமும் காணாத அதிசய ஆர்வத்தை உன்னிடம் கண்டோம்!
ஆர்வத்துடன் நீ வளர்த்த எல்லாமே ஓங்கி வளர்ந்தனவே!

கலைஞர்களுக்கெல்லாம் ஆல்போல் நீ நிழலாக நின்றாயே!
ஆயிரம் கை கொண்டு நீ அவர்களை அரவணைத்தாயே!
ஆழ்கடல் போல் உன் நட்பு ஊரெல்லாம் பரவியதே!
பற்பல நூல்களை எளிதாக்கி எளியோர் அறிந்திட
நீ வழிகாட்டினாய்!

உன் சாதனைகளைச் சொல்லிட ஆயிரம் நாவு கொண்ட
ஆதிசேஷனானும் முடியாதே!
பொன் போல நேரத்தை நீ வைரமாக்கி உலகிற்கே ஓர்
ஒளி காட்டினாயே!
மலையத்தனை உயரம் இருந்தாலும் உன் அன்பு கரங்களுக்கு
அகப்படாதவர் யாரே!
இல்லை என்பதை உன் வாழ்க்கையில் இல்லாமல்
செய்து விட்டாயே!

எத்தனை எத்தனை முகங்கள் உனக்கு எண்ணிலடங்காதது!
அத்தனையும் சொல்ல ஒருவனுக்கு வயதே போதாது!
கலைஞன் பதிப்பகம் எனும் பொக்கிஷம் கண்டாய்!
எல்லையில்லாத எண்ணிக்கையில் நூல்கள் பல வெளியிட்டாய்!

சித்ரா கெமிக்கல்ஸ் - ஒரு புதிய துறையைத் தேர்ந்தாய்!
அத்துனை ரசாயனமும் கொண்டு வந்து உதவினாய்!
காவேரி ப்ரிக் ஓர்க்ஸ் எனும் மாபெரும் "அரசு" தொழிலைக் கண்டாய்!
எவரும் காணாத வகையில் நவீன முறையில் வளர்த்தாய்!

ராதா பைண்டிங் எனும் புத்தக ஆக்கத் தொழிலை ஆரம்பித்தாயே!
சதா அதன் நினைவாகவே நீ இருந்தாய் என அறிவேன்!
கல்லூரிக்கே ஒரு முன் மாதிரியாய் உருகு கல்லூரியை வளர்த்தாய்!
பல் துறைகளையும் இதில் இணைத்து மாணவச் சமுதாயம் மேம்புற பாடுபட்டாய்!

தெய்வமாம் தந்தையர் தோற்றுவித்த வைர வணிகத்தை
நயத்துடன் வளர்த்தி பல மாநிலங்களில் விரிவு படுத்தினாயே!
ஜெயகாந்தன், நடராஜன், கந்தசாமி எத்தனை எத்தனை பேர்
ஆய கலைகள் அறிந்தோர் உன் மனதில் நிறைந்தனரே!

எந்த தொழில் எந்தத் துறை எழுத்துலகு என
பாந்தமுடன் அனைத்திலும் நீ சிறந்தாய்!
எங்கு சென்றாய் எங்களை விட்டு எதைத் தேடிச் சென்றாய்!
என்று வருவாய் நாங்கள் எதிர்பார்த்து மனம் மகிழ நீ கூறிடுவாய்!

- ஆர். பாலசுப்ரமணியன், மதுரை.

O! Rajagopal - You have become immortal

*The clouds do not send the lightning glitterness
The rains has not given water in the showers
The rainbow has been decolourized with its seven colors
The river forgot to run the floods to the ocean.*

O! Rajagopal - you have disappeared from us

*The sun has shrunk without the warmth and heat
The moon does not give the cool light
Stars do not remember to twinkle all the night
The breeze do not give the happiness*

O! Rajagopal - you have left us

*We the people lost a loving soul amidst us
We find the earth not revolving but dumb founded
We find the trees were barren with flowers and fruits
We find the instruments slept without giving its music*

O! Rajagopal - we miss u a lot

*We are waiting for your arrival in the world
We expect to create by your presence, which
Will last above.*

- R. BALASUBRAMANIAN

MY FATHER - Shri. Mothi S. Rajagopal

by Mothi R. Srinivasan

Born with a silver spoon, yet down-to-earth and compassionate,
Barely educated (formally), but an educationist and academician par excellence,
Not a writer or Author, but an inspiration to many (a writer/author),
Not a teacher, but a guide to many (a teacher),
Not a doctor, but a healer to many (a patient),
Not a lawyer, but a counsel to many,
Lost his father early (15 years), yet a father figure to many,
Does this describe Him? Barely!

What can I say, that is not already said. They said, "They don't come like this anymore". They said, "Let my death be like this". They said, "Stunning in life as in death". They said, "It is difficult for me to believe a man such as this lived in "our" generation". They said, "His is a tough act to follow".

I say, let our lives be like His.

Did he epitomize the phrase Live respected, die regretted. No, he excelled it.

- He lived adored, died bemoaned.

Show me where He is for who a staff would mourn like this. Show me where He is for who a tenant would bewail like this. Show me where He is for who a debtor will bemoan like this. Show me where he is for who a Sister will weep like this. For there my father is.

Wherever Virtue of the highest order is, Wherever Benevolence is fully manifested, Wherever Love is overwhelmed, There my father is.

His Life is His Message.

DEAR THATHA

Mrs. Anusha Prasana from Chennai.

Dear Thatha, Its been more than a year since I wrote to you and nothing I say will be a justifying enough reason. You must be thinking "paravaalara kanna"(Translated: Its ok dear), but again, Sorry thatha. Thatha, you used to ask me about the latest book I had read and what were my thoughts about it. Not only would you probe deeper, you would also give me suggestions of the other related books. Thatha, it will take me a lifetime to read even 50% of what you have read. I always looked forward to go through your collection of books and without fail ended up taking atleast 2 books with me. You taught me the pleasure of sharing good books. Be it the "Childcraft" or the "Great book of knowledge" series - you promptly sent it across without thinking twice. My very first series was sent by you `Childcraft. Thanks a lot for introducing me to good books.

Thatha, I never felt a generation gap with you. You used to ask questions and share thoughts which were relevant. The timely joke, the timely advice disguised as a suggestion - it was a pleasure catching up with you. There were times when you extended your support on issues that would be outside (society defined) your responsibilities. But never once have you kept tabs and thought of it as going out of your way. You were genuine in your help, guiding others was just a way of life for you.

Thatha, you were a fun thatha. Your interests were unique and wide spread. Your constant "Teach me Ball dance" request, your constant endeavor to better your home-brewn music system, your extensive music collection, your midnight Solitaire interest - you were fun to be with.

Thatha, I could go on and on about you and my experiences with you, but I need to stop here, for now. If you are asking me -" So kutti, what are you trying to tell me?", my answer would be this-" Thatha, you taught me there is no limit to loving people and sharing. You don't lose anything by showing people you care. Share your love, your interests, your passions, your possessions, without keeping a count. Thatha, thanks for everything you have taught me. Everytime I read a book and everytime I dance, you know whom I am thinking about."

With loads and tons of love Anusha

P.S: I would have loved for you to meet my husband, Prasanna. You would have liked him a lot and vice-versa.

Selvi. Arthi Radhakrishnan

Grand Daughter from USA

About her noblest Grandpa

When I was approached with the idea to write about my grandfather, I was hesitant ... Where could I possibly begin writing? How could I write enough about him? How would a few words possibly be sufficient?

It is so difficult to write, because no amount that I could write would do justice to his memory.

My grandfather was a great man. When I think about my grandfather, there are two things that come to mind: his love for knowledge, and his endless generosity.

I recall a visit to India when I was younger, perhaps when I was about 10 years old. There was a magazine sitting on the coffee table. The cover of the magazine depicted Georges Seurat's *La Parade de Cirque*. I immediately saw the picture and exclaimed "Pointillism! "

To be brief, pointillism is a painting technique whereby many small dots come together to create a bigger picture. I'd learned about it in years past during some class at school. I thought very little of the single word that'd escaped my mouth, but my grandfather heard the exclamation, and was thrilled! To this day, I remember the incident and I still think of it as "no big deal" that I recalled a random terminology, but what I will always remember is how excited my grandfather was ... that his granddaughter had knowledge of a painting technique from early 19th century Post-Impressionism.

But the truth is that he wasn't thrilled specifically about a painting technique. He was thrilled that I had taken the effort to learn and retain this information. He was thrilled by my interest in knowledge.

I think we all stand to learn something from this excitement. .. and his undying love for knowledge.

There truly is no power in this world greater than the power of knowledge. I feel blessed that my grandfather was a man who understood this ideal so well. Not only was he able to understand an ideal of this magnitude, but he had the unique capacity to ensure that this ideal was an underlying motivation in his actions. I think I've found the answer to the questions I posed at the begin-

ning: it is neither about what I write, nor the quantity. I think it's about the message I can convey. So here it is I hope that each and every one of us is able to learn from the example he has set, and continue to pursue learning for the sake of learning.

When I was in India in December 2010, my grandmother showed me a picture of thatha's first day at school as a young child. It was cause for celebration! But what really ought to be commemorated is the fact that he never stopped learning, or never stopped being willing to learn from that day on. Although he was not afforded the opportunity to finish his schooling in its entirety, he made certain that he remained educated ... and what a fine job he did.

The truth is I have a lot to owe to my grandfather. In some way or another, it was his influence on my parents that helped shape my life. And I know that after I finish my college education, and continue to stay aware and educated, it will be in great part due to his influences.

There are so many other circumstances in which I've really felt that my grandfather's love for knowledge has resonated within me. The most lasting, was during my most recent trip to India: a majority of one of my suitcases during my return was filled with books that I'd selected from his library. And as long back as I can remember, every time I went to thatha's house, I would return with books. I am eternally grateful to him for having shared these joys with me; a few of these books have grown to be my favorites.

Sometimes, when I'm discussing books that I've recently read with my mother, she tells me that she wishes she could share my insight with my grandfather.

I think my grandfather passed on his love for reading to his daughter ... and his daughter passed on that love for reading to her daughter. And I am proud to say that I intend to pass on this love for reading, as well. While I may not have the opportunity to discuss books I read and ideas I have with my grandfather, I know that I can continue to keep his memory alive by reading, and constantly learning.

My grandfather used to ask me, "do you know why they call you granddaughter? Because this relationship is so grand, so great ... " but the truth is, that all these years, I really should have asked him, "do you know why they call you grandfather?"

The answer is quite simple: he really was such a grand man.

In fond memory of his grand father

Grandson Selvan Ashwin Radhakrishnan from USA

Two great attributes my grandfather had were his great affection to people around him and his great and far-reaching ability to empathize with other people. His affection speaks for itself. His actions have helped many and his legacy will continue to live on through their positive effects. Empathy however is a trait rarely seen in people these days. In this self-centered world it is quite special to, come across a truly selfless and giving person. I lucked out. My own grandfather was able to teach me how to truly empathize with another person's problems. This uncommon valor has had a profound effect on my persona and is a gift that I will in turn keep on giving.

With all the thousands of miles that separated us. There were few times I have been able to have great personal interactions with him. Regardless, he and I always made time to talk casually about what was on my mind. As I grew older, our relationship developed from him treating me as a child to him respecting and genuinely hearing what I had to say. One conversation in particular comes to mind as his greatest gift to me was unwittingly bestowed upon me one late afternoon watching television in our Fremont home.

There was an arts channel where they played strictly black and white recordings of the theater. Often times it was an orchestra performance or a Shakespeare tragedy. It was a channel that I had not known about or watched, but my grandfather loved. One day I decided to sit down with him and see what he was watching. An opera was on. An art I had never before witnessed in my life. We continued to watch for a bit before we started talking about the arts. As a young man, I was inexperienced and told him that I didn't understand the opera. The conversation progressed to how it served little purpose in my life. He told me that art is not something that will benefit you; it is something that defines your personality and helps you to enjoy the simple things in life. I agreed with him, although I didn't fully understand what he meant at the time. Later, we talked about what had happened and he was able to truly understand that I wasn't able to respect the value of arts because of my naivete. Although it was such an inconsequential happening, it made me realize that people have varied ideas and made me be more open minded. This was my relationship with my grandfather. Seemingly unimportant conversations would always have an overwhelming effect on my development. It was my grandfather that taught me that success is not static: one's morals are what truly define an individual. It was my grandfather who taught me to focus on who I want to be rather than what I want to be when I grow up. I love my grandfather because he was my grandfather. But I utterly respect him as a man because of who he was and the values and morals he held.

DEAREST GRAND FATHER

Sahaana Venkatesh

I have tons and tons to talk about thatha and avva as they have been the best grandparents (which not many children are blessed with). I always tell Sruthi that we are the luckiest of all the grandchildren, as we have spent countless number of our summer holidays in Trichy with them. The number of places, where I have been with them for my holidays are so many - and the best of all those would be my trip to Lakshwadeep with avva and thatha. The trip was so much fun as it was only grandpa, grandma and I who went there for about a week. Though I don't remember much of that trip, I remember thatha taking me to the deck of the ship holding my hand and having a chat with a few of his friends.

A few years back, we had gone to Swamimalai, when thatha and I were sitting in front of our cottage. Thatha was telling that the place was so peaceful.

Thatha once told me that when I was a very small kid, he told me that he was waiting to see my marriage and I replied to him that he would be dead when I get married. Though I don't remember telling anything like this to thatha, I swore that I didn't remember telling anything so foolish like this. He just gave me a broad smile and told me, "You were too small, Kanna". I wanted to apologize to him, I still regret not having apologized to him....
..... I was totally unaware that this would really happen to my misfortune!

The last memory of seeing thatha smiling was in Coimbatore hospital. Amma was forcing thatha to have some cornflakes but he was irritated at the sight of food. I was persuading thatha to eat atleast a wee bit, thats when avva came and sat next to me. She laid her head on my shoulder, held my hand. I held her hands consolingly. When thatha saw me doing this he smiled and looked very happy.

THATHA - GOD'S GREATEST GIFT TO US

Swetha

I don't know how to start, from where to start.....

My grandpa was the best grandfather in the world and grandma was no less than him. She is the best grandmom on earth. He used to give me a lot of advice, which I can't get anymore.

I am very happy as I think I spent a lot of time with him. Especially almost the whole of April and May 2009.

He used to show me the things he had - a big fat pen, nail cutter, etc.

My grandpa has told me many things. Once he told me how aunt Lalitha got married.....

My grandpa used to say that he would feel fresh when he cuts his nails and when he has a shave.

After bethaavva died thatha was telling me something and that time he said "I do not know whether I will be alive when you are in college". I was shocked at this but now it is true.

Thatha used to tell that if he wore anything on his foot because he had flat foot Sruthi would get it from him and wear it saying she also had flat foot.

When I was young thatha used to carry me and dance with me.
April & May 2009

One day thatha sort of lost his balance when he was walking and he told me "na vella mudiella" (I am not able to.....)

One day thatha was talking with his friend and I was around. He told that person "I think why I should live on medicine?" then he said "The whole family is fighting for me and so I should help them."

Thatha used to say that he would ask grandma "did you bring me up me like your fifth child"

Thatha used to tell me "your grandma is very intelligent"

There is no end for all this. But. I don't know I have made a good beginning

GREAT PERSONALITY

Prithvi

Grandpa was a very great personality, there were many things which were great about him.

He always used to stay with me when I was small, when I was in U.S.A. and also after I came to India.

He used to advise me so much.

He bought me lot of things which nobody else could get from their grandparents like a microscope a set of books etc.

He used to entertain me very much all the time whenever I was bored.

He used to answer many unanswerable questions.

His death was a great loss to me I could never get him back I wish I would get another person just like him without any difference I love him very much.

